

Този текст служи само за информационни цели и няма правно действие. Институциите на Съюза не носят отговорност за неговото съдържание. Автентичните версии на съответните актове, включително техните преамбюли, са версиите, публикувани в Официален вестник на Европейския съюз и налични в EUR-Lex. Тези официални текстове са пряко достъпни чрез връзките, публикувани в настоящия документ

► **V** РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1221/2009 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 25 ноември 2009 година

относно доброволното участие на организации в Схемата на Общността за управление по околна среда и одит (EMAS) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 761/2001 и на решения 2001/681/ЕО и 2006/193/ЕО на Комисията

(ОВ L 342, 22.12.2009 г., стр. 1)

Изменен със:

Официален вестник

		№	страница	дата
► <u>M1</u>	Регламент (ЕС) № 517/2013 на Съвета от 13 май 2013 година	L 158	1	10.6.2013 г.
► <u>M2</u>	Регламент (ЕС) 2017/1505 на Комисията от 28 август 2017 година	L 222	1	29.8.2017 г.
► <u>M3</u>	Регламент (ЕС) 2018/2026 на Комисията от 19 декември 2018 година	L 325	18	20.12.2018 г.

**РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1221/2009 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ
ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**

от 25 ноември 2009 година

**относно доброволното участие на организации в Схемата на
Общността за управление по околна среда и одит (EMAS) и
за отмяна на Регламент (ЕО) № 761/2001 и на решения
2001/681/ЕО и 2006/193/ЕО на Комисията**

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Цел

Създава се Схема на Общността за управление по околна среда и одит, наричана по-нататък EMAS, в която се допуска доброволно участие на организации, разположени във и извън Общността.

Целта на EMAS, като важен инструмент на Плана за действие за устойчиво потребление и производство и за устойчива промишлена политика, е да насърчава непрекъснатото подобряване на екологичните резултати на организациите чрез създаване и прилагане от организациите на системи за управление по околна среда, системна, обективна и периодична оценка на резултатите на такива системи, предоставянето на информация относно екологичните резултати, открит диалог с обществеността и други заинтересовани страни, както и активното участие на служители в организациите и подходящо обучение.

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

1. „политика в областта на околната среда“ означава общите цели и посока на развитие на дадена организация по отношение на нейните екологични резултати, официално заявени от висшето ръководство, включително спазване на всички приложими правни изисквания, свързани с околната среда, както и ангажимент за непрекъснато подобряване на екологичните резултати. Тя осигурява рамка за действие и определяне на екологични цели и задачи;
2. „екологични резултати“ означава измеримите резултати от управлението на дадена организация на екологичните аспекти;
3. „спазване на правните изисквания“ означава пълно изпълнение на приложимите правни изисквания, включително условия за разрешителни, отнасящи се до околната среда;
4. „екологичен аспект“ означава елемент от дейността, продуктите или услугите на дадена организация, който има или може да оказва въздействие върху околната среда;
5. „съществен екологичен аспект“ е екологичен аспект, който оказва или може да окаже съществено въздействие върху околната среда;

▼B

6. „пряк екологичен аспект“ означава екологичен аспект, свързан с дейностите, продуктите и услугите на самата организация, върху които тя има пряк управленски контрол;
7. „непряк екологичен аспект“ означава екологичен аспект, който може да възникне от взаимодействие на дадена организация с трети страни и който в разумна степен може да бъде повлиян от организацията;
8. „въздействие върху околната среда“ означава всяка неблагоприятна или благоприятна промяна на околната среда, която изцяло или частично е резултат от дейността, продуктите или услугите на дадена организация;
9. „екологичен преглед“ означава първоначален подробен анализ на екологичните аспекти, въздействието върху околната среда и екологичните резултати, свързани с дейността, продуктите или услугите на дадена организация;
10. „екологична програма“ означава описание на предприетите или предвидени мерки, отговорности и средства за постигането на цели и задачи в областта на околната среда и съответните крайни срокове за постигане на целите и задачите в областта на околната среда;
11. „екологична цел“ означава обща екологична цел, произтичаща от политиката в областта на околната среда, която дадена организация иска да постигне и която по възможност е количествено определена;
12. „екологична задача“ означава приложимо за дадена организация или за части от нея подробно изискване за резултати, което произтича от екологичните цели и трябва да се определи и изпълни, за да могат да се постигнат тези цели;
13. „система за управление по околна среда“ означава частта от общата система за управление, която включва организационната структура, дейностите по планиране, отговорностите, практиките, процедурите, процесите и ресурсите за разработване, прилагане, постигане, преразглеждане и поддържане на политиката в областта на околната среда и за управление по екологичните аспекти;
14. „най-добра практика за управление по околна среда“ означава най-ефективният начин за прилагане на системата за управление по околна среда от организациите в съответния сектор, в резултат на който могат да се постигнат най-добри екологични резултати при дадени икономически и технически условия;
15. „съществена промяна“ означава всяка промяна във функционирането, структурата, администрацията, процесите, дейността, продуктите или услугите на дадена организация, която оказва или може да окаже значително въздействие върху системата за управление по околна среда на организацията, върху околната среда или човешкото здраве;
16. „вътрешен екологичен одит“ означава системна, документирана, периодична и обективна оценка на екологичните резултати на дадена организация, система за управление и процеси, които са предназначени да опазват околната среда;
17. „одитор“ означава физическо лице или група от физически лица, които принадлежат към самата организация, или физическо или юридическо лице, което е външно за организацията, но действа от нейно име, което извършва оценка по-специално на съществуващата система за управление по околна среда и определя съответствието с политиката и програмата на организацията в областта на околната среда, включително спазването на приложимите правни изисквания, свързани с околната среда;

▼ B

18. „екологична декларация“ означава пълната информация за обществеността и други заинтересовани страни относно следните характеристики на дадена организация:
- а) структура и дейности;
 - б) политика в областта на околната среда и система за управление по околна среда;
 - в) екологични аспекти и въздействия;
 - г) екологични програма, цели и задачи;
 - д) екологични резултати и спазване на приложимите правни задължения, свързани с околната среда, посочени в приложение IV;
19. „актуализирана екологична декларация“ означава пълната информация за обществеността и други заинтересовани страни, съдържаща актуализиран вариант на последната заверена екологична декларация, единствено във връзка с екологичните резултати на дадена организация и спазването на приложимите правни задължения, свързани с околната среда, посочени в приложение IV;
20. „проверяващ по околна среда“ означава:
- а) орган за оценяване на съответствието, определен в Регламент (ЕО) № 765/2008, или сдружение или група от такива органи, получили акредитация в съответствие с настоящия регламент; или
 - б) физическо или юридическо лице или сдружение или група от такива лица, получили лиценз за извършване на проверка и заверяване в съответствие с настоящия регламент;
21. „организация“ означава дружество, корпорация, компания, предприятие, орган или институция, разположени във или извън Общността, или част или комбинация от тях, регистрирани или не като юридическо лице, публични или частни, които имат собствени функции и администрация;
22. „обект“ означава точно определен географски район, който се намира под управленския контрол на дадена организация, обхващащ дейност, продукти и услуги, включително цялата инфраструктура, оборудване и материали; обектът е най-малката единица, която може да бъде регистрирана;
23. „кълъстер“ означава група от независими организации, свързани помежду си поради географска близост или стопанска дейност, които прилагат съвместно система за управление по околна среда;
24. „проверка“ означава процесът на оценка на съответствието, извършен от проверяващ по околна среда, за да се докаже дали екологичният преглед на дадена организация, нейната политика в областта на околната среда, система за управление по околна среда и вътрешен екологичен одит и изпълнението ѝ удовлетворяват изискванията на настоящия регламент;
25. „заверяване“ означава потвърждаване от проверяващия по околна среда, извършил проверката, че информацията и данните в екологичната декларация и актуализираната екологична декларация са надеждни, достоверни и верни и отговарят на изискванията на настоящия регламент;

▼B

26. „контролни органи“ означава съответните компетентни органи, определени от държавите-членки да откриват, предотвратяват и разследват нарушения на приложимите правни изисквания, свързани с околната среда, и при необходимост да предприемат действия за осигуряване изпълнението им;
27. „показател за екологични резултати“ означава специфичен израз, който позволява измерване на екологичните резултати на дадена организация;
28. „малки организации“ означава:
- a) микро-, малки и средни предприятия, както са определени в Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията от 6 май 2003 г. относно определението за микро-, малки и средни предприятия ⁽¹⁾; или
 - б) местни органи, управляващи по-малко от 10 000 жители, или други обществени органи, които имат под 250 души персонал и годишен бюджет, ненадвишаващ 50 милиона евро, или общ годишен счетоводен баланс, ненадвишаващ 43 милиона евро, включително всички от следните:
 - i) държавна или друга публична администрация, или публични съвещателни органи на национално, регионално или местно ниво;
 - ii) физически или юридически лица, изпълняващи публични административни функции съгласно националното право, включително специфични задължения, дейности или услуги във връзка с околната среда; и
 - iii) физически или юридически лица с публични отговорности или функции, или предоставящи публични услуги, свързани с околната среда, под контрола на орган или лице, посочени в буква б);
29. „корпоративна регистрация“ означава една-единствена регистрация за всички или няколко обекта на дадена организация, разположени в една или повече държави-членки или в трети държави;
30. „орган по акредитация“ означава национален орган по акредитация, определен съгласно член 4 от Регламент (ЕО) № 765/2008, който отговаря за акредитацията и за надзора върху проверяващите по околна среда;
31. „лицензиращ орган“ означава орган, определен в съответствие с член 5, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 765/2008, който отговаря за издаването на лицензи на проверяващите по околна среда и за надзора върху проверяващи по околна среда.

ГЛАВА II

РЕГИСТРИРАНЕ НА ОРГАНИЗАЦИИТЕ

Член 3

Определяне на компетентния орган

1. Заявления за регистрация от организации в държава-членка се подават до компетентен орган в тази държава-членка.

⁽¹⁾ ОВ L 124, 20.5.2003 г., стр. 36.

▼ B

2. Организация с обекти, разположени в една или повече държави-членки или трети държави, може да подаде една единствена корпоративна регистрация за всички тези обекти или няколко от тях.

Заявления за една-единствена корпоративна регистрация се подават до компетентен орган на държавата-членка, където се намира седалището на организацията или нейното място на управление, определено за целите на настоящия параграф.

3. Заявления за регистрация от организации извън Общността, включително за корпоративна регистрация, която се състои само от обекти извън Общността, се подават до компетентен орган в онези държави-членки, които предвиждат регистрация на организации, разположени извън Общността, съгласно член 11, параграф 1, втора алинея.

Тези организации гарантират, че проверяващият по околна среда, който ще извърши проверката и ще завери системата за управление по околна среда, е акредитиран или лицензиран в държавата-членка, в която организацията подава заявление за регистрация.

*Член 4***Подготовка за регистрация**

1. Организации, желаещи да бъдат регистрирани за първи път:

а) извършват екологичен преглед на всички екологични аспекти на организацията в съответствие с изискванията, установени в приложение I и приложение II, точка A.3.1.

б) с оглед на резултатите от екологичния преглед, разработват и прилагат система за управление по околна среда, отговаряща на всички изисквания, посочени в приложение II, и ако такава е налична, вземат под внимание най-добрата практика в управлението по околна среда за съответния сектор, както е посочено в член 46, параграф 1, буква а);

в) извършват вътрешен одит в съответствие с изискванията, уредени в приложение II, точка A.5.5 и в приложение III;

г) подготвят екологична декларация в съответствие с приложение IV. Когато за конкретен сектор са налични референтни документи, както е посочено в член 46, оценката на екологичните резултати на организацията взема предвид съответния документ.

2. Организацията могат да се ползват от помощта, посочена в член 32, която е налична в държавата-членка, където организацията подава заявление за регистрация.

3. Организацията, които разполагат с призната в съответствие с член 45, параграф 4 сертифицирана система за управление по околна среда, не са задължени да извършват онези части, които са признати като еквивалентни на настоящия регламент.

4. Организацията предоставят веществени доказателства или документи, доказващи, че организацията спазва всички приложими правни изисквания, свързани с околната среда.

▼B

Организациите могат да поискат информация от компетентния контролен орган или органи в съответствие с член 32 или от проверяващия по околна среда.

Организации извън Общността се позовават и правните изисквания, свързани с околната среда, приложими за сходни организации в държавите-членки, където те възнамеряват да представят своето заявление.

Когато за конкретния сектор са налични референтни документи, както е посочено в член 46, оценката на екологичните резултати на организацията се прави с позоваване на съответния документ.

5. Първоначалният екологичен преглед, системата за управление по околна среда, процедурата за одит и нейното изпълнение се проверяват от акредитиран или лицензиран проверяващ по околна среда и екологичната декларация се заверява от този проверяващ.

*Член 5***Заявление за регистрация**

1. Всяка организация, отговаряща на изискванията, определени в член 4, може да подаде заявление за регистрация.
2. Заявлението за регистрация се подава до компетентния орган, определен в съответствие с член 3, и включва следното:
 - а) заверената екологична декларация в електронна или печатна форма;
 - б) декларацията, посочена в член 25, параграф 9, подписана от проверяващия по околна среда, който е заверил екологичната декларация;
 - в) попълнен формуляр, който съдържа поне посочения в приложение VI минимум от информация;
 - г) доказателство за заплатени съответни такси, ако е приложимо.
3. Заявлението се съставя на официалния език (един от официалните езици) на държавата-членка, в която организацията подава заявление за регистрация.

ГЛАВА III

ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА РЕГИСТРИРАНИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ*Член 6***Подновяване на регистрацията по EMAS**

1. Най-малко на всеки три години регистрираната организация:
 - а) преминава през проверка на цялата система за управление по околна среда и на програмата за одит, както и на нейното приложение;
 - б) подготвя екологичната декларация в съответствие с изискванията, уредени в приложение IV, след което тя се заверява от проверяващ по околна среда;

▼ B

- в) изпраща заверената екологична декларация на компетентния орган;
- г) предава на компетентния орган попълнен формуляр, който съдържа най-малко посочения в приложение VI минимум от информация,
- д) ако е приложимо, заплаща на компетентния орган такса за подновяване на регистрацията.

2. Без да се засяга параграф 1, през междинните години регистрираната организация ежегодно:

- а) в съответствие с програмата за одит, извършва вътрешен одит на екологичните си резултати и на спазването на приложимите правни изисквания свързани с околната среда в съответствие с приложение III;
- б) подготвя актуализирана екологична декларация в съответствие с изискванията, установени в приложение IV, след което тя се заверява от проверяващ по околна среда;
- в) предава заверената актуализирана екологична декларация на компетентния орган;
- г) предава на компетентния орган попълнен формуляр, който съдържа най-малко посочения в приложение VI минимум от информация,
- д) ако е приложимо, заплаща на компетентния орган такса за поддържане на регистрацията.

3. Регистрираните организации осигуряват достъп на обществеността до своите екологична декларация и актуализирана екологична декларация в срок от един месец от регистрацията и един месец след подновяването на регистрацията.

Регистрираните организации могат да удовлетворят посоченото изискване, като предоставят достъп до екологична декларация и актуализираната екологична декларация при поискване или чрез създаване на връзки към интернет страници, където има достъп до тези декларации.

Регистрираните организации определят начина, по който те предоставят обществен достъп посредством формуляра, установен в приложение VI.

*Член 7***Дерогация за малки организации**

1. По искане на малка организация компетентните органи удължават за тази организация тригодишния период, посочен в член 6, параграф 1, до четири години или едногодишния период, посочен в член 6, параграф 2, до две години, при условие че проверяващият по околна среда, който е извършил проверка в организацията, потвърди, че са изпълнени всички от следните условия:

- а) не съществуват значителни рискове за околната среда;
- б) организацията не е планирала съществени промени, както са определени в член 8, и

▼B

- в) няма значителни местни екологични проблеми за които да допринася организацията.

За подаване на искането, посочено в първа алинея, организацията може да използва формуляра, установен в приложение VI.

2. Компетентният орган отхвърля искането, ако не са спазени условията, предвидени в параграф 1. Той съобщава на организацията мотивите за отказа.

3. Организации, ползващи се от удължаване на срока до две години, както е посочено в параграф 1, предават незаверената актуализирана екологична декларация на компетентния орган за всяка година, за която са освободени от задължението да имат заверена актуализирана екологична декларация.

*Член 8***Съществени промени**

1. Когато регистрирана организация планира въвеждането на съществени промени, организацията извършва екологичен преглед на тези промени, включително на техните екологични аспекти и въздействия.

2. След извършване на екологичен преглед на промените организацията съответно актуализира първоначалния екологичен преглед, изменя своята политика в областта на околната среда, екологичната програма и системата за управление по околна среда и актуализира екологичната декларация.

3. Всички документи, изменени и актуализирани в съответствие на параграф 2, се проверяват и заверяват в срок от 6 месеца.

4. След заверка организацията представя промените на компетентния орган, като използва формуляра, посочен в приложение VI, и прави промените обществено достояние.

*Член 9***Вътрешен екологичен одит**

1. Регистрираната организация въвежда програма за одит, която гарантира, че за определен период от време, непревишаващ три години или четири години, ако се прилага дерогацията, предвидена в член 7, всички дейности в организацията се подлагат на вътрешен екологичен одит в съответствие с изискванията, уредени в приложение III.

2. Одитът се извършва от одитори, които притежават, индивидуално или колективно, необходимата компетентност за извършване на тези задачи и са в достатъчна степен независими от одитираните от тях дейности, за да направят обективна преценка.

3. В програмата на организацията за екологичен одит се определят целите на всеки одит или одитен цикъл, включително честотата на одит за всяка дейност.

4. В края на всеки одит и одитен цикъл одиторите изготвят писмен одиторски доклад.

▼B

5. Одиторът съобщава на организацията констатациите и заключенията от одита.
6. След процеса на одит организацията изготвя и изпълнява подходящ план за действие.
7. Организацията въвежда подходящи механизми, които осигуряват предприемането на действия въз основа на резултатите от одита.

*Член 10***Използване на логото на EMAS**

1. Без да се засягат разпоредбите на член 35, параграф 2, логото на EMAS, посочено в приложение V, може да се използва само от регистрирани организации и само докато тяхната регистрация е валидна.

Логото следва винаги да носи регистрационния номер на организацията.

2. Логото на EMAS се използва само в съответствие с техническите спецификации, уредени в приложение V.

3. В случай че дадена организация избере, в съответствие с член 3, параграф 2, да не включва в корпоративната регистрация всички свои обекти, тя гарантира, че в комуникацията си с обществеността и при използването от нея на логото на EMAS ясно личи кои обекти са включени в регистрацията.

4. Логото на EMAS не се използва:

- а) върху продукти или техните опаковки; или
- б) във връзка със сравнителни твърдения относно други дейности и услуги, или по начин, който може да създаде объркване с етикети за екологични продукти.

5. Всяка информация относно околната среда, публикувана от регистрирана организация, може да носи логото на EMAS, при условие че тази информация се позовава на последната екологична декларация на организацията или актуализираната екологична декларация, от която е извлечена, и е заверена от проверяващ по околна среда в уверение на това, че е:

- а) точна;
- б) обоснована и проверима;
- в) релевантна и използвана в подходящ контекст или ситуация;
- г) представителна за цялостните екологични резултати на организацията;
- д) не се очаква да доведе до погрешно тълкуване; и
- е) съществена по отношение на цялостното въздействие върху околната среда.

ГЛАВА IV

ПРАВИЛА, ПРИЛОЖИМИ КЪМ КОМПЕТЕНТНИТЕ ОРГАНИ

*Член 11***Определяне и роля на компетентните органи**

1. Държавите-членки определят компетентни органи, които отговарят за регистрацията на организациите, разположени в Общността, в съответствие с настоящия регламент.

Държавите-членки могат да предвидят определените от тях компетентни органи да регистрират и да отговарят за регистрацията на организации, разположени извън Общността, в съответствие с настоящия регламент.

Компетентните органи контролират вписването и поддържането на регистрацията на организациите в регистъра, включително спирането или заличаването на регистрацията.

2. Компетентните органи могат да бъдат национални, регионални или местни.

3. Съставът на компетентните органи гарантира тяхната независимост и неутралност.

4. Компетентните органи разполагат с подходящи, както финансови, така и кадрови ресурси за правилното изпълнение на своите задачи.

5. Компетентните органи прилагат настоящия регламент по последователен начин и участват в редовната партньорска оценка, уредена в член 17.

*Член 12***Задължения относно процеса на регистрация**

1. Компетентните органи установяват процедури за регистриране на организациите. По-специално, те установяват правила за:

- а) разглеждане на съображенията на заинтересованите страни, включително органите по акредитация и лицензиращите органи и компетентните контролни органи, както и представителни органи на организациите, относно кандидатстващи или регистрирани организации,
- б) отказ на регистрация, спиране или заличаване на регистрацията на организации; и
- в) произнасяне по жалби и оплаквания срещу техни решения.

2. Компетентните органи създават и поддържат регистър на организациите, регистрирани в техните държави-членки, включващ информация за начина, по който техните екологични декларации или актуализирани екологични декларации могат да бъдат получени, и в случай на промени, актуализират този регистър ежемесечно.

Този регистър е публично достъпен на интернет страница.

▼B

3. Всеки месец компетентните органи съобщават, директно или чрез националните органи в зависимост от решението на съответната държава-членка, на Комисията промените в регистъра, посочен в параграф 2.

*Член 13***Регистриране на организациите**

1. Компетентните органи разглеждат заявленията за регистрация на организации в съответствие с процедурите, установени за тази цел.

2. Когато една организация подаде заявление за регистрация, компетентният орган регистрира тази организация и ѝ издава регистрационен номер, ако са изпълнени всичките следни условия:

- а) компетентният орган е получил заявление за регистрация, което включва всички документи, посочени в член 5, параграф 2, букви а)–г);
- б) компетентният орган се е уверил, че проверката и заверката са извършени в съответствие с членове 25, 26 и 27;
- в) компетентният орган е удовлетворен въз основа на получените доказателства, например чрез писмен доклад от компетентния контролен орган, че не са налице доказателства за нарушаване на приложимите правни изисквания, свързани с околната среда;
- г) не са налице съответни жалби от заинтересовани страни или жалбите са били разрешени по удовлетворителен начин;
- д) компетентният орган е удовлетворен въз основа на получените доказателства, че организацията отговаря на изискванията на настоящия регламент; и
- е) компетентният орган е получил регистрационната такса, ако е приложимо.

3. Компетентният орган информира организацията, че е регистрирана и ѝ предоставя регистрационния ѝ номер и логото на EMAS.

4. Ако компетентен орган заключи, че кандидатстваща организация не отговаря на изискванията, посочени в параграф 2, той отказва да регистрира тази организация и съобщава мотивите за отказа.

5. Ако компетентен орган получи писмен доклад за извършен надзор от органа по акредитация или лицензиращия орган, от който е видно, че дейностите на проверяващия по околна среда не са извършени задоволително, за да гарантират, че кандидатстващата организация изпълнява изискванията на настоящия регламент, той отказва да регистрира тази организация. Компетентният орган приканва организацията да представи ново заявление за регистрация.

6. За да получи необходимите доказателства за вземане на решение за отказ на регистрация на организации, компетентният орган се консултира със заинтересованите страни, включително с организацията.

Член 14

Подновяване на регистрацията на организациите

1. Компетентният орган подновява регистрацията на организацията, ако са изпълнени следните условия:
 - а) компетентният орган е получил заверена екологична декларация съгласно член 6, параграф 1, буква в), заверена актуализирана екологична декларация съгласно член 6, параграф 2, буква в) или незаверена актуализирана екологична декларация съгласно член 7, параграф 3;
 - б) компетентният орган е получил попълнен формуляр, който съдържа най-малко посочения в приложение VI минимум от информация, съгласно член 6, параграф 1, буква г) и член 6, параграф 2, буква г);
 - в) компетентният орган няма доказателства, че проверката и заверката не са извършени в съответствие с членове 25, 26 и 27;
 - г) компетентният орган няма доказателства за неспазване от страна на организацията на приложимите правни изисквания, свързани с околната среда;
 - д) не са налице съответни жалби от заинтересовани страни или жалбите са били разрешени по удовлетворителен начин;
 - е) компетентният орган е удовлетворен въз основа на получените доказателства, че организацията отговаря на изискванията на настоящия регламент; и
 - ж) компетентният орган е получил такса за подновяване на регистрацията, ако е приложимо.
2. Компетентният орган информира организацията, че регистрацията ѝ е подновена.

Член 15

Спиране или заличаване на регистрацията на организации от регистъра

1. Когато компетентен орган счита, че регистрирана организация не спазва настоящия регламент, той дава възможност на организацията да представи своето становище по въпроса. Ако организацията не представи задоволителен отговор, тя се заличава от регистъра или нейната регистрация се спира.
2. Когато компетентен орган получи писмен доклад за извършен надзор от органа по акредитация или лицензиращия орган, от който е видно, че дейностите на проверявания по околна среда не са извършени задоволително, за да гарантират, че регистрираната организация спазва изискванията на настоящия регламент, регистрацията се спира.
3. Спира се или се заличава регистрацията на регистрирана организация, в зависимост от случая, ако тя не представи на компетентния орган в срок от два месеца от искането да стори това някой от следните документи:
 - а) заверената екологична декларация, актуализираната екологична декларация или подписаната декларация, посочена в член 25, параграф 9;

▼B

- б) формуляр, който съдържа най-малко посочената в приложение VI минимална информация от организацията.
4. Ако компетентен орган е информиран с писмен доклад от компетентния контролен орган за нарушение от организацията на приложими правни изисквания, свързани с околната среда, той спира или заличава регистрацията на тази организация, в зависимост от случая.
5. В случай че компетентен орган реши да спре или заличи регистрацията, той взема предвид най-малко следното:
- а) екологичните последици от неспазването от организацията на изискванията на настоящия регламент;
- б) степента на предвидимост на неспазването от организацията на изискванията на настоящия регламент или обстоятелствата, водещи до това;
- в) предишни случаи на неспазване на изискванията на настоящия регламент от организацията; и
- г) специфичните за организацията обстоятелства.
6. За да получи необходимите доказателства за вземане на решение за спиране или заличаване на регистрацията на организации от регистъра, компетентния орган се консултира със заинтересованите страни, включително с организацията.
7. Когато компетентният орган е получил по друг начин, а не чрез писмен доклад за извършен надзор от органа по акредитация или лицензиращия орган, доказателства, че извършените от проверяващия по околна среда действия не гарантират в достатъчна степен, че организацията спазва изискванията на настоящия регламент, компетентния орган се консултира с органа по акредитация или лицензиращия орган, който упражнява надзор върху проверяващия по околна среда.
8. Компетентният орган посочва основанията и мотивите за взетите мерки.
9. Компетентният орган предоставя на организацията съответна информация относно консултациите със заинтересованите страни.
10. Спирането на регистрацията на дадена организация се отменя, ако компетентният орган получи удовлетворителна информация, че организацията спазва изискванията на настоящия регламент.

*Член 16***Форум на компетентни органи**

1. Компетентните органи създават Форум на компетентните органи от всички държави-членки, наричан по-нататък „Форум на компетентните органи“, който заседава най-малко веднъж годишно в присъствието на представител на Комисията.

Форумът на компетентните органи приема свой процедурен правилник.

2. Във Форума на компетентните органи участват компетентните органи от всяка държава-членка. Когато в една държава-членка са установени няколко компетентни органа, се вземат съответните мерки за осигуряване, че всички те са информирани относно дейностите на Форума на компетентните органи.

▼B

3. Форумът на компетентните органи разработва насоки, за да се гарантира съгласуваност на процедурите за регистрация на организации в съответствие с настоящия регламент, включително подновяване на регистрацията и спиране на регистрацията и заличаване от регистъра на организации както от Общността, така и извън нея.

Форумът на компетентните органи предоставя на Комисията насоките и документите, отнасящи се до партньорската оценка.

4. Документи с насоки относно процедурите за хармонизиране, одобрени от Форума на компетентните органи, се предлагат по целесъобразност от Комисията за приемане в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 49, параграф 3.

Тези документи се правят обществено достояние.

*Член 17***Партньорска оценка на компетентни органи**

1. Форумът на компетентните органи организира партньорска оценка, за да прецени съответствието на системата за регистрация на всеки компетентен орган с настоящия регламент и за разработване на хармонизиран подход за прилагане на правилата, отнасящи се до регистрацията.

2. Партньорската оценка се извършва редовно и поне веднъж на всеки четири години и включва оценка на правилата и процедурите, установени в членове 12, 13 и 15. Всички компетентни органи участват в партньорската оценка.

3. Комисията установява процедури за извършване на партньорска оценка, включително подходящи процедури за обжалване на решения, взети в резултат на партньорската оценка.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент, като го допълват, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 49, параграф 3.

4. Процедурите, посочени в параграф 3, се установяват преди провеждането на първата партньорска оценка.

5. Форумът на компетентните органи представя на Комисията и на комитета, учреден съгласно член 49, параграф 1, редовен доклад за партньорската оценка.

Този доклад се прави обществено достояние, след като бъде одобрен от Форума на компетентните органи и комитета, посочен в първата алинея.

ГЛАВА V

ПРОВЕРЯВАЩИ ПО ОКОЛНА СРЕДА*Член 18***Задачи на проверяващите по околна среда**

1. Проверяващите по околна среда преценяват дали екологичният преглед, политиката в областта на околната среда, системата за управление, процедурите за одит и тяхното изпълнение отговарят на изискванията на настоящия регламент.

▼B

2. Проверяващите по околна среда проверяват следното:
 - а) изпълнението от организацията на всички изисквания на настоящия регламент по отношение на първоначалния екологичен преглед, системата за управление по околна среда, екологичния одит и неговите резултати, както и на екологичната декларация или актуализираната екологична декларация;
 - б) спазването от организацията на приложимите общности, национални, регионални и местни правни изисквания, свързани с околната среда;
 - в) непрекъснатото подобряване на екологичните резултати на организацията; и
 - г) надеждността, достоверността и точността на данните и информацията в следните документи:
 - i) екологичната декларация;
 - ii) актуализираната екологична декларация;
 - iii) екологичната информация, която подлежи на заверка.
3. По-специално, проверяващите по околна среда проверяват доколко са подходящи първоначалният екологичен преглед или одитът, или други извършвани от организацията процедури, без ненужно да дублират тези процедури.
4. Проверяващите по околна среда проверяват надеждността на резултатите от вътрешния одит. За тази цел те могат да извършват проверки на място.
5. По време на проверката на подготовката за регистрация на дадена организация проверяващият по околна среда проверява дали тази организация отговаря най-малкото на следните изисквания:
 - а) налице е напълно функционираща система за управление по околна среда в съответствие с приложение II;
 - б) налице е напълно планирана одитна програма, която вече е започнала в съответствие с приложение III, така че вече са обхванати поне най-значителните въздействия върху околната среда;
 - в) приключен е прегледът от ръководството, посочен в приложение II част А; и
 - г) изготвена е екологична декларация в съответствие с приложение IV и са взети предвид референтните документи по сектори, ако такива са налице.
6. За целите на проверката за подновяване на регистрация, посочена в член 6, параграф 1, проверяващият по околна среда проверява дали организацията отговаря на следните изисквания:
 - а) организацията има напълно функционираща система за управление по околна среда в съответствие с приложение II;
 - б) организацията има напълно функционираща планирана одитна програма с най-малко един завършен одитен цикъл в съответствие с приложение III;

▼B

- в) организацията има един приключен преглед от ръководството; и
- г) организацията е подготвила екологична декларация в съответствие с приложение IV и са взети предвид референтните документи по сектори, ако такива са налице.

7. За целите на проверката за подновяване на регистрацията, посочена в член 6, параграф 2, проверяващият по околна среда проверява дали организацията отговаря поне на следните изисквания:

- а) организацията е извършила вътрешен одит на екологичните резултати и спазването на приложимите правни изисквания, свързани с околната среда в съответствие с приложение III;
- б) организацията демонстрира текущо спазване на приложимите правни изисквания, свързани с околната среда и непрекъснато подобряване на своите екологични резултати; и
- в) организацията е подготвила актуализирана екологична декларация в съответствие с приложение IV и са взети предвид референтните документи по сектори, ако такива са налице.

*Член 19***Честота на проверките**

1. Като се консултира с организацията, проверяващият по околна среда съставя програма, която да осигури проверка на всички елементи, изисквани за регистрацията и подновяване на регистрацията, както е посочено в членове 4, 5 и 6.

2. На интервали от не повече от 12 месеца, проверяващият по околна среда заверява актуализираната информация в екологичната декларация или в актуализираната екологична декларация.

Когато е уместно, се прилага предвидената в член 7 дерогация.

*Член 20***Изисквания към проверяващите по околна среда**

1. За получаване на акредитация или лиценз в съответствие с настоящия регламент, кандидатът за проверяващ по околна среда представя искане до органа по акредитация или лицензиращия орган, от който иска акредитацията или лиценза.

В това искане се уточнява обхватът на исканата акредитация или лиценз с позоваване на класификацията на икономическите дейности, както е посочено в Регламент (ЕО) № 1893/2006 ⁽¹⁾.

2. Проверяващият по околна среда представя на органа по акредитация или лицензиращия орган подходящи доказателства за своята компетентност, включително познания, съответен опит и технически способности, съответстващи на обхвата на исканата акредитация или лиценз в следните области:

- а) настоящия регламент;
- б) цялостното функциониране на системата за управление по околна среда;

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1893/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. за установяване на статистическа класификация на икономическите дейности NACE Rev. 2 (ОБ L 393, 30.12.2006 г., стр. 1).

▼B

- в) съответни референтни документи по сектори, издадени от Комисията съгласно член 46 за прилагането на настоящия регламент;
- г) законодателните, регулаторните и административните изисквания по отношение на дейността, подлежаща на проверка и заверяване;
- д) екологични аспекти и въздействия, включително екологичното измерение на устойчивото развитие;
- е) техническите аспекти на дейността, подлежаща на проверка и заверяване, които са от значение за въпросите в областта на околната среда;
- ж) цялостното функциониране на дейността, подлежаща на проверка и заверяване, за да се прецени доколко е подходяща системата за управление по отношение на взаимодействието на организацията и на нейните продукти, услуги и операции с околната среда, включително поне следното:
 - i) използваните от организацията технологии;
 - ii) терминология и инструменти, използвани в дейностите;
 - iii) оперативни дейности и характеристики на тяхното взаимодействие с околната среда;
 - iv) методики за оценката на съществени екологични аспекти;
 - v) контрол върху замърсяването и технологии за неговото намаляване;
- з) изисквания и методика за извършване на екологичен одит, включително способност за извършване на ефективни контролни одити на система за управление по околна среда, установяване на адекватни констатации и заключения от одита и представяне в устна и писмена форма на доклади за одита, за да се осигури ясен запис на контролния одит;
- и) информационен одит, екологична декларация и актуализирана екологична декларация по отношение на управлението на данните, съхраняването и боравенето с данните, представянето на данни в писмен и графичен формат за преценка за потенциални грешки в данните, използване на предположения и оценки;
- й) екологичното измерение на продукти и услуги, включително екологични аспекти и екологични резултати по време на използване и след това, и целостта на данните, предоставени за вземане на решения във връзка с околната среда.

3. От проверяващия по околна среда се изисква да докаже непрекъснато професионално развитие в областите на компетентност, уредени в параграф 2, и да поддържа такова развитие за оценка от органа по акредитация или лицензиращия орган.

4. Проверяващият по околна среда е външна трета страна, независима по-специално от одитора или консултанта на организацията, безпристрастен и обективен при изпълнение на своята дейност.

▼B

5. Проверяващият по околна среда гарантира, че върху него не се упражнява търговски, финансов или друг вид натиск, който може да повлияе върху преценката му или да застраши доверието в независимостта на преценка и почтеността по отношение на контролните дейности. Проверяващият по околна среда гарантира спазване на правилата, приложими в това отношение.

6. Проверяващият по околна среда разполага с документиранни методи и процедури, включително механизми за качествен контрол и разпоредби за поверителност, за да отговори на изискванията за проверка и заверяване на настоящия регламент.

7. Когато организация действа като проверяващ по околна среда, тя разполага със организационна схема, в която подробно са посочени структурите и отговорностите в рамките на организацията, и с декларация за нейния правен статус, собственост и средства за финансиране.

Посочената организационна схема се предоставя при поискване.

8. Спазването на тези изисквания се осигурява чрез оценката, която се извършва преди акредитацията или лицензирането, и чрез надзор от органа по акредитация или лицензиращия орган.

*Член 21***Допълнителни изисквания за проверяващи по околна среда, които са физически лица и извършват самостоятелно дейности по проверка и заверяване**

Физически лица, действащи като проверяващи по околна среда и извършващи проверка и заверяване самостоятелно, освен че отговарят на изискванията, посочени в член 20, притежават:

- а) цялата необходима компетентност за извършване на дейности по проверка и заверяване в областите, в които са лицензирани;
- б) ограничен обхват на лиценза, в зависимост от личната им компетентност.

*Член 22***Допълнителни изисквания за проверяващи по околна среда, действащи в трети държави**

1. Ако проверяващ по околна среда възнамерява да извършва дейности по проверка и заверяване в трети държави, той иска акредитация или лиценз за конкретни трети държави.

2. За получаване на акредитация или лиценз за трета държава, освен на посочените в членове 20 и 21 изисквания, проверяващият по околна среда отговаря на следните допълнителни изисквания:

- а) познаване и разбиране на законодателните, регулаторни и административни изисквания по отношение на околната среда в третата държава, за която се иска акредитация или лиценз;
- б) познаване и разбиране на официалния език на третата държава, за която се иска акредитация или лиценз.

▼B

3. Изискванията, уредени в параграф 2, се считат при всички случаи за изпълнени, ако проверяващият по околна среда докаже съществуването на договорни отношения между него и квалифицирано лице или организация, отговарящи на тези изисквания.

Това лице или организация е независимо от организацията, подлежаща на проверка.

*Член 23***Надзор върху проверяващите по околна среда**

1. Надзорът върху дейностите по проверка и заверяване, извършени от проверяващите по околна среда в:

- а) в държавата-членка, в която са акредитирани или лицензирани, се осъществява от органа по акредитация или лицензиращия орган, който им е издал акредитацията или лиценза;
- б) в трета държава, се осъществява от органа по акредитация или лицензиращия орган, който е издал акредитация или лиценз на проверяващия по околна среда за тези дейности;
- в) в държава-членка, различна от тази, в която е издадена акредитацията или лицензът, се осъществява от органа по акредитация или лицензиращия орган на държавата-членка, в която се извършва проверката.

2. Най-малко четири седмици преди всяка проверка в държава-членка, проверяващият по околна среда уведомява органа по акредитация или лицензиращия орган, отговорен за надзора върху съответния проверяващ по околна среда, за подробности по своята акредитация или лиценз, както и за времето и мястото на проверката.

3. Проверяващият по околна среда незабавно информира органа по акредитация или лицензиращия орган за всякакви промени, които имат отношение към акредитацията или лиценза или техния обхват.

4. Органът по акредитация или лицензиращият орган взема мерки на редовни интервали, непревишаващи 24 месеца, за да се гарантира, че проверяващият по околна среда продължава да отговаря на изискванията за акредитация или лиценз, и за да се следи качеството на извършените дейности по проверка и заверяване.

5. Надзорът може да се състои в административен одит, надзор на място в организациите, въпросници, преглед на заверените от проверяващите по околна среда екологични декларации или актуализирани екологични декларации, както и преглед на доклада за проверка.

Надзорът е пропорционален на дейността, извършвана от проверяващия по околна среда.

6. Организациите позволяват на органите по акредитация или на лицензиращите органи да осъществяват надзор по отношение на проверяващия по околна среда по време на процеса на проверка и заверяване.

7. Всяко решение на органа по акредитация или на лицензиращия орган за прекратяване или спиране на акредитацията или лиценза, или за ограничаване на обхвата на акредитацията или лиценза се взема само след като на проверяващия по околна среда е предоставена възможност да бъде изслушан.

▼B

8. Ако надзорният орган по акредитация или лицензиращ орган е на мнение, че качеството на работата на даден проверяващ по околна среда не отговаря на изискванията на настоящия регламент, се изпраща писмен доклад за извършен надзор до съответния проверяващ по околна среда и до компетентния орган, пред който съответната организация възнамерява да кандидатства за регистрация, или който е регистрирал съответната организация.

В случай на по-нататъшен спор докладът за извършен надзор се изпраща до Форума на органите по акредитация и лицензиращите органи, посочен в член 30.

*Член 24***Допълнителни изисквания за надзор върху проверяващи по околна среда, действащи в държава-членка, различна от тази, в която са получили акредитацията или лиценза си**

1. Проверяващ по околна среда, акредитиран или лицензиран в дадена държава-членка, най-малко четири седмици преди да започне да извършва дейности по проверка и заверяване в друга държава-членка, съобщава на органа по акредитация или лицензиращия орган на последната държава-членка следната информация:

- а) данните за акредитацията или лиценза си, областите си на компетентност, по-конкретно познаване на правните изисквания, свързани с околната среда и на официалния език на другата държава-членка, както и състав на екипа, ако е уместно;
- б) времето и мястото на проверката и заверяването;
- в) адреса на организацията и данните за осъществяване на контакт с нея.

Това уведомяване се извършва преди всяка дейност по проверка и заверяване.

2. Органът по акредитация или лицензиращият орган може да изиска допълнителни пояснения за познаването от проверяващия на необходимите приложими правни изисквания, свързани с околната среда.

3. Органът по акредитация или лицензиращият орган може да постави други условия, освен посочените в параграф 1, но само ако тези други условия не засягат правото на проверяващия по околна среда да предоставя услуги в държава-членка, различна от тази, в която е издадена акредитацията или лицензът.

4. Органът по акредитация или лицензиращият орган не използва процедурата, посочена в параграф 1, за да забавя пристигането на проверяващия по околна среда. Когато органът по акредитация или лицензиращият орган не е в състояние да изпълни своите задачи в съответствие с параграфи 2 и 3 преди времето за проверка и заверяване, както е уведомен от проверяващия в съответствие с параграф 1, буква б), той съобщава на проверяващия мотивите за това.

5. Не се начисляват дискриминационни такси за уведомление и надзор от органите по акредитация или лицензиращите органи.

▼B

6. Когато надзорният акредитиращ или лицензиращ орган е на мнение, че качеството на работата на проверяващия по околна среда не отговаря на изискванията на настоящия регламент, тогава се изпраща писмен доклад за извършен надзор до съответния проверяващ по околна среда, до органа по акредитация или лицензиращия орган, издал акредитацията или лиценза, и до компетентния орган, пред който съответната организация възнамерява да кандидатства за регистрация, или който е регистрирал съответната организация. В случай на по-нататъшен спор докладът за извършен надзор се изпраща до Форума на органите по акредитация и лицензиращите органи, посочен в член 30.

*Член 25***Условия за извършване на проверка и заверяване**

1. Проверяващият по околна среда действа в обхвата на своята акредитация или лиценз и въз основа на писмено споразумение с организацията.

В това споразумение:

- a) се посочва обхватът на дейностите;
 - б) се посочват условия, целящи да позволят на проверяващия по околна среда да действа по независим професионален начин; и
 - в) организацията се ангажира да предостави нужното сътрудничество.
2. Проверяващият по околна среда осигурява компонентите на организацията да са еднозначно определени и да отговарят на действителното разделение на дейностите.

Екологичната декларация следва ясно да посочва различните части на организацията, които подлежат на проверка или заверяване.

3. Проверяващият по околна среда извършва оценка на елементите, посочени в член 18.

4. Като част от дейностите по проверка и заверяване проверяващият по околна среда проучва документацията, посещава организацията, извършва проверки на място и провежда разговори с персонала.

5. Преди посещението на проверяващия по околна среда организацията му предоставя основна информация за организацията и нейните дейности, политиката и програмата в областта на околната среда, описание на функциониращата в организацията система за управление по околна среда, подробности от извършения екологичен преглед или одит, доклада за този преглед или одит и информация за всички предприети след това корективни действия, и проекта за екологична декларация или актуализираната екологична декларация.

6. Проверяващият по околна среда изготвя за организацията писмен доклад относно резултатите от проверката, в който посочва:

- a) всички въпроси, свързани с дейността, извършена от проверяващия по околна среда;

▼B

- б) описание на съответствието с всички изисквания на настоящия регламент, включително подкрепящи доказателства, констатации и заключения;
- в) сравнението на постиженията и целите с предишните екологични декларации и оценката на екологичните резултати, както и оценката на непрекъснатото подобряване на екологичните резултати на организацията;
- г) ако е приложимо, технически несъвършенства в екологичния преглед, метода на одит, системата за управление по околна среда или всякакъв друг съответен процес.

7. В случаи на несъответствие с разпоредбите на настоящия регламент, в допълнение към горепосоченото докладът посочва:

- а) констатации и заключения относно несъответствието на организацията и доказателства, на които се основават тези констатации и заключения;
- б) въпроси, по които съществува несъгласуваност с проекта на екологична декларация или актуализираната екологична декларация, и подробности за измененията или допълненията, които следва да се направят в екологичната декларация или в актуализираната екологична декларация.

8. След проверката проверяващият по околна среда заверява екологичната декларация или актуализираната екологична декларация на организацията и потвърждава, че тя отговаря на изискванията на настоящия регламент при условие, че резултатите от проверката и заверяването потвърдят, че:

- а) информацията и данните в екологичната декларация или актуализираната екологична декларация на организацията са надеждни и точни и отговарят на изискванията на настоящия регламент; и
- б) няма доказателства, че организацията не изпълнява приложимите правни изисквания, свързани с околната среда.

9. При заверяване проверяващият по околна среда издава подписана декларация, както е посочено в приложение VII, в която заявява, че проверката и заверяването са извършени в съответствие с настоящия регламент.

10. Акредитираните или лицензирани в една държава-членка проверяващи по околна среда могат да извършват дейности по проверка и заверяване във всяка друга държава-членка в съответствие с изискванията, установени с настоящия регламент.

Дейността по проверката или заверяването подлежи на надзор от органа по акредитация или лицензиращия орган на държавата-членка, където трябва да се извърши дейността. Съответният орган по акредитация или лицензиращ орган се уведомява за началото на дейността в съответствие със срока, посочен в член 24, параграф 1.

*Член 26***Проверка и заверяване на малки организации**

1. Когато проверяващият по околна среда извършва дейности по проверка и заверяване, той взема под внимание специфичните характеристики на малките организации, включително следните:

- а) къси вериги на отчитане;
- б) многофункционален персонал;

▼ B

- в) обучение на работното място;
 - г) способност за бързо адаптиране към промени; и
 - д) ограничено документиране на процедурите.
2. Провереният по околна среда извършва проверка или заверяване по начин, който не налага ненужни тежести върху малките организации.
3. Провереният по околна среда взема под внимание обективните доказателства, че системата е ефективна, включително съществуването на процедури в рамките на организацията, които са пропорционални на размера и сложността на работата, характера на свързаните екологични въздействия и компетентността на операторите.

*Член 27***Условия за проверка и заверяване в трети държави**

1. Акредитираните или лицензирани в една държава-членка проверяващи по околна среда могат да извършват дейности по проверка и заверяване за организация, намираща се в трета държава, в съответствие с изискванията, посочени в настоящия регламент.
2. Най-малко шест седмици преди проверка или заверяване в трета държава проверяващият по околна среда уведомява органа по акредитация или лицензиращия орган в държавата-членка, в която организацията възнамерява да подаде заявление за регистрация или е регистрирана, за подробности по своята акредитация или лиценз, както и за времето и мястото на проверката или заверяването.
3. Дейностите по проверка и заверяване подлежат на надзор от органа по акредитация или лицензиращия орган в държавата-членка, в която е акредитиран или лицензиран проверяващият по околна среда. Съответният орган по акредитация или лицензиращ орган се уведомява за началото на дейността в съответствие със срока, посочен в параграф 2.

ГЛАВА VI

ОРГАНИ ПО АКРЕДИТАЦИЯ И ЛИЦЕНЗИРАЩИ ОРГАНИ*Член 28***Извършване на акредитация и лицензиране**

1. Органите по акредитация, определени от държавите-членки съгласно член 4 от Регламент (ЕО) № 765/2008, са отговорни за акредитацията на проверяващи по околна среда и за надзора върху дейностите, извършени от проверяващи по околна среда в съответствие с настоящия регламент.
2. Държавите-членки могат да определят лицензиращ орган в съответствие с член 5, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 765/2008, който отговаря за издаването на лицензи на проверяващите по околна среда и за надзора върху проверяващите по околна среда.

▼B

3. Държавите-членки могат да не разрешат акредитация или лицензиране на физически лица като проверяващи по околна среда.

4. Органите по акредитация или лицензиращите органи оценяват компетентността на проверяващите по околна среда с оглед на елементите, посочени в членове 20, 21 и 22 съобразно обхвата на исканата акредитация или лиценз.

5. Обхватът на акредитацията или лиценза на проверяващи по околна среда се определя съгласно класификацията на стопанските дейности, както е посочено в Регламент (ЕО) № 1893/2006. Този обхват се ограничава от компетентността на проверяващия по околна среда и при необходимост се вземат предвид размерът и сложността на дейността.

6. Органите по акредитация или лицензиращите органи установяват подходящи процедури за акредитация или лицензиране, отказ на акредитация или лиценз, спиране и отнемането на акредитацията или лиценза на проверяващи по околна среда, както и относно надзора върху проверяващи по околна среда.

Тези процедури включват механизми за разглеждане на съображенията на заинтересованите страни, включително компетентни органи и представителни органи на организациите, относно кандидатстващи и акредитирани или лицензирани проверяващи по околна среда.

7. В случай на отказ на акредитация или лиценз органът по акредитация или лицензиращият орган информира проверяващия по околна среда за мотивите за това решение.

8. Органите по акредитация или лицензиращите органи създават, ревизират и актуализират списък на проверяващи по околна среда и техния обхват на акредитация или лиценз в своите държави-членки и всеки месец съобщават, директно или чрез националните органи в зависимост от решението на съответната държава-членка, промените в този списък на Комисията и на компетентния орган в държавата-членка, където се намира органът по акредитация или лицензиращия орган.

9. В рамките на правилата и процедурите относно наблюдението на дейностите, както е предвидено в член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 765/2008, органите по акредитация и лицензиращите органи изготвят доклад за извършен надзор, в който след консултация със съответния проверяващ по околна среда се взема решение за една от следните две констатации:

а) че дейностите на проверяващия по околна среда не са извършени задоволително, за да гарантират в достатъчна степен изпълнението от организацията на изискванията на настоящия регламент;

б) че проверката и заверяването от проверяващия по околна среда са извършени в нарушение на едно или повече изисквания на настоящия регламент.

Този доклад се предава на компетентния орган в държавата-членка, където организацията е регистрирана или е подала заявление за регистрация и по целесъобразност, на органа по акредитация или лицензиращия орган, издал акредитацията или лиценза.

Член 29

Спиране и отнемане на акредитация или лиценз

1. За спиране или отнемане на акредитацията или лиценза се изисква консултиране със заинтересованите страни, включително с проверяващия по околна среда, за да се предоставят на органа по акредитация или лицензиращия орган необходимите доказателства за вземане на решение.
2. Органът по акредитация или лицензиращият орган информира проверяващия по околна среда за основанията и мотивите за предприетите мерки и ако е приложимо, за процеса на обсъждане с компетентния контролен орган.
3. Акредитацията или лицензът се спират или отнемат, според случая, до получаване на уверение от проверяващите по околна среда за спазване на настоящия регламент, в зависимост от характера и обхвата на неспазване или нарушаване на правните изисквания.
4. Спирането на акредитацията или лиценза се отменя, ако органът по акредитация или лицензиращият орган получи удовлетворителна информация, че проверяващият по околна среда спазва настоящия регламент.

Член 30

Форум на органите по акредитация и лицензиращите органи

1. Създава се форум на всички органи по акредитация и лицензиращи органи от всички държави-членки, наричан по-нататък „Форум на органите по акредитация и лицензиращите органи“, който заседава най-малко веднъж годишно в присъствието на представител на Комисията.
2. Задачата на Форума на органите по акредитация и лицензиращите органи е да осигури съгласуваност на процедурите, отнасящи се до следното:
 - а) акредитацията или лицензирането на проверяващите по околна среда по настоящия регламент, включително отказа, спиране и отнемането на акредитацията или лиценза;
 - б) надзор върху дейността, извършена от акредитирани или лицензирани проверяващи по околна среда.
3. Форумът на органите по акредитация и лицензиращите органи разработва насоки по въпроси в областта на компетентността на органите по акредитация и лицензиращите органи.
4. Форумът на органите по акредитация и лицензиращите органи приема свой процедурен правилник.
5. Документите с насоки, посочени в параграф 3, и процедурният правилник, посочен в параграф 4, се предават на Комисията.
6. Документите с насоки относно процедурите за хармонизиране, одобрени от форума на органите по акредитация и лицензиращите органи, се предлагат по целесъобразност от Комисията за приемане в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 49, параграф 3.

Тези документи са публично достъпни.

*Член 31***Партньорска оценка на органи по акредитация и лицензиращи органи**

1. Партньорската оценка по отношение на акредитацията и лицензирането на проверяващи по околна среда съгласно настоящия регламент, която се организира от Форума на органите по акредитация и лицензиращите органи, се извършва редовно най-малко веднъж на четири години и включва оценка на правилата и процедурите, посочени в членове 28 и 29.

Всички органи по акредитация и лицензиращи органи участват в партньорската оценка.

2. Форумът на органите по акредитация и лицензиращите органи предават на Комисията и на комитета, учреден съгласно член 49, параграф 1, редовен годишен доклад за партньорската оценка.

Този доклад се прави обществено достояние, след като бъде одобрен от Форума на органите по акредитация и лицензиращите органи и от комитета, посочен в първа алинея.

ГЛАВА VII

ПРАВИЛА, ПРИЛОЖИМИ КЪМ ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ*Член 32***Съдействие за организациите във връзка със спазването на правните изисквания, свързани с околната среда**

1. Държавите-членки гарантират, че организациите имат достъп до информация и възможности за оказване на съдействие във връзка с правните изисквания, свързани с околната среда в съответната държава-членка.

2. Съдействието включва следното:

- a) информация относно приложимите правни изисквания, свързани с околната среда;
- б) посочване на компетентните контролни органи за специфични правни изисквания, свързани с околната среда, за които е установено, че са приложими.

3. Държавите-членки могат да възложат задачите, посочени в параграфи 1 и 2, на компетентните органи или на който и да е друг орган, който притежава необходимия опит и подходящи ресурси за тяхното изпълнение.

4. Държавите-членки гарантират, че контролните органи отговарят на запитвания поне от малки организации относно приложимите правни изисквания, свързани с околната среда, попадащи в тяхната компетентност, и предоставят на организациите информация за начините за показване как организациите изпълняват съответните правни изисквания.

5. Държавите-членки гарантират, че компетентните контролни органи съобщават на компетентния орган, регистрирал организацията, за неспазване на приложимите правни изисквания, свързани с околната среда от регистрирана организация.

Компетентният контролен орган уведомява този компетентен орган възможно най-бързо и във всеки случай не по-късно от един месец след като узнае за неспазването.

Член 33

Популяризиране на EMAS

1. Държавите-членки, съвместно с компетентните органи, контролните органи и други заинтересовани лица, популяризират схемата EMAS, като вземат предвид дейностите, посочени в членове 34—38.
2. За целта държавите-членки могат да създадат стратегия за популяризиране, която подлежи на редовно преразглеждане.

Член 34

Информация

1. Държавите-членки вземат подходящи мерки за предоставяне на информация:
 - а) на обществеността относно целите и основните компоненти на EMAS;
 - б) на организациите относно съдържанието на настоящия регламент.
2. Държавите-членки, ако е уместно, използват професионални издания, местни вестници, кампании за популяризиране или всякакви други функционални средства за повишаване на общата осведоменост относно EMAS.

Държавите-членки могат да си сътрудничат по-специално с браншови организации, организации на потребителите, организации за опазване на околната среда, професионални съюзи, местни институции и други заинтересовани лица.

Член 35

Дейности по популяризиране

1. Държавите-членки извършват дейности по популяризиране на EMAS. Тези дейности могат да включват:
 - а) насърчаване обмена на знания и най-добри практики относно EMAS измежду всички заинтересовани страни;
 - б) разработване на ефективни средства за популяризиране на EMAS и тяхното споделяне с организации;
 - в) предоставяне на техническа помощ на организации при определянето и осъществяването на техните маркетингови дейности, свързани със EMAS;
 - г) насърчаване на партньорства между организации за популяризиране на EMAS.
2. Логото на EMAS без регистрационен номер може да се използва от компетентните органи, органите по акредитация и лицензиращите органи, националните органи и други заинтересовани лица за свързани със EMAS цели за маркетинг и популяризиране. В тези случаи използването на логото на EMAS, посочено в приложение V, не означава, че ползвателят е регистриран, ако случаят не е такъв.

▼B*Член 36***Насърчаване участието на малки организации**

Държавите-членки вземат подходящи мерки, за да насърчат участието на малки организации, *inter alia*, чрез:

- а) улесняване на достъпа до информация и до специално адаптирани за тях фондове за подкрепа;
- б) гарантиране на разумни такси за регистрация, което да насърчава участието им;
- в) насърчаване на мерките за техническа помощ.

*Член 37***Клъстерен и поетапен подход**

1. Държавите-членки поощряват местните органи да предоставят, с участието на браншови организации, търговски камари и други заинтересовани страни, специфична помощ на клъстери от организации, за да отговорят на изискванията за регистрация, както е посочено в членове 4, 5 и 6.

Всяка организация от клъстера се регистрира отделно.

2. Държавите-членки насърчават организациите да прилагат система за управление по околна среда. Те поощряват по-специално поетапен подход, който води до регистрация по EMAS.

3. Системите, установени съгласно параграфи 1 и 2, функционират, с цел да се избегнат ненужни разходи за участниците, по-специално за малките организации.

*Член 38***EMAS и други политики и инструменти в Общността**

1. Без да се засяга законодателството на Общността, държавите-членки определят как регистрацията по EMAS в съответствие с настоящия регламент може да:

- а) бъде взета предвид при разработването на ново законодателство;
- б) се използва като инструмент в прилагането и осигуряване прилагането на законодателството;
- в) бъде взета предвид при възлагането на обществени поръчки и покупки.

2. Без да се засяга законодателството на Общността, а именно законодателството относно конкуренцията, данъчното облагане и държавните помощи, държавите-членки, където е подходящо, вземат мерки, улесняващи организациите да получат или запазят регистрация по EMAS.

Тези мерки може да включват, *inter alia*, следното:

- а) регулаторно облекчение, така че регистрирана организация да се счита за отговаряща на определени правни изисквания свързани с околната среда, предвидени в други правни актове, установени от компетентните органи;

▼B

- б) по-добро регулиране, чрез което други правни актове се изменят, така че тежестите за участващите в EMAS организации се премахват, намаляват или опростяват, с оглед да се насърчи ефективното функциониране на пазарите и да се повиши нивото на конкурентоспособност.

*Член 39***Такси**

1. Държавите-членки могат да начисляват такси, като вземат предвид следното:

- а) разходите, направени във връзка с предоставянето на информация и съдействие на организациите от органите, определени или създадени за тази цел от държавите-членки съгласно член 32;
- б) разходите, направени във връзка с акредитацията, лицензирането и надзора върху проверяващите по околна среда;
- в) разходите за регистрация, подновяване на регистрация, спиране и заличаване от компетентните органи, както и допълнителните разходи за администриране на тези процеси за организации извън Общността.

Тези такси не превишават разумна стойност и са пропорционални на размера на организацията и на работата, която трябва да се извърши.

2. Държавите-членки гарантират, че организациите са информирани за всички приложими такси.

*Член 40***Неспазване**

1. Държавите-членки предприемат подходящи правни и административни мерки в случай на неспазване на настоящия регламент.

2. Държавите-членки въвеждат ефективни разпоредби срещу използването на логото на EMAS в нарушение на настоящия регламент.

Могат да се прилагат разпоредбите, въведени в съответствие с Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 г. относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар ⁽¹⁾.

*Член 41***Информация и докладване на Комисията**

1. Държавите-членки информират Комисията за структурата и процедурите, отнасящи се до функционирането на компетентните органи и органите по акредитация и лицензиращите органи и по целесъобразност актуализират тази информация.

⁽¹⁾ ОВ L 149, 11.6.2005 г., стр. 22.

▼B

2. Държавите-членки предоставят доклад на Комисията на всеки две години с актуална информация за предприетите от тях мерки съгласно настоящия регламент.

В тези доклади държавите-членки се съобразяват с последния доклад, представен от Комисията на Европейския парламент и на Съвета съгласно член 47.

ГЛАВА VIII

ПРАВИЛА, ПРИЛОЖИМИ ЗА КОМИСИЯТА

Член 42

Информация

1. Комисията предоставя информация на:
 - а) обществеността — относно целите и основните компоненти на EMAS;
 - б) организациите — относно съдържанието на настоящия регламент.
2. Комисията поддържа и прави публично достъпни:
 - а) регистър на проверяващите по околна среда и на регистрирани организации;
 - б) база данни, съдържаща екологичните декларации в електронна форма;
 - в) база данни от най-добри практики по отношение на EMAS, включително и ефективни инструменти за насърчаване на EMAS и примери за техническо съдействие на организациите;
 - г) списък с ресурси на Общността за финансиране на прилагането на EMAS и на свързани проекти и дейности.

Член 43

Сътрудничество и координация

1. Комисията насърчава, ако е уместно, сътрудничеството между държавите-членки с цел, по-специално, да се постигне еднакво и последователно прилагане в цялата Общност на правилата по отношение на следното:

- а) регистриране на организациите;
- б) проверяващи по околна среда;
- в) информацията и съдействието, посочени в член 32.

2. Без да се засяга законодателството на Общността относно обществените поръчки, Комисията и другите институции и органи на Общността посочват, където е уместно, EMAS или други системи за управление по околна среда, признати в съответствие с член 45, или еквивалентни такива като условия за изпълнение на поръчки за строителство и за услуги.

Член 44

Интегриране на EMAS в други политики и инструменти в Общността

Комисията определя как регистрацията по EMAS в съответствие с настоящия регламент може да:

1. се вземе под внимание при разработването на ново законодателство и преразглеждането на съществуващото законодателство, по-конкретно под формата на регулаторно облекчаване и по-добро регулиране, както е посочено в член 38, параграф 2;
2. се използва като инструмент в контекста на прилагането и осигуряване прилагането на законодателство.

Член 45

Връзка с други системи за управление по околна среда

1. Държавите-членки могат да представят на Комисията писмено искане за признаване като съответстващи на съответните изисквания в настоящия регламент на съществуващи системи за управление по околна среда или части от тях, които са сертифицирани в съответствие с подходящи процедури по сертифициране, признати на национално или регионално равнище.
2. Държавите-членки посочват в своето искане съответните части от системите за управление по околна среда и съответните изисквания на настоящия регламент.
3. Държавите-членки предоставят доказателства за еквивалентност с настоящия регламент на всички съответни части на съответната система за управление по околна среда.
4. След проучване на искането, посочено в параграф 1, и като действа в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 49, параграф 2, Комисията признава съответните части от системите за управление по околна среда и признава изисквания за акредитация или лицензиране за органите по сертифициране, ако е на мнение, че дадена държава-членка:
 - а) е посочила достатъчно ясно в своето искане съответните части от системите за управление по околна среда и съответните изисквания на настоящия регламент;
 - б) е предоставила достатъчно доказателство за еквивалентност с настоящия регламент на всички съответни части на разглежданата система за управление по околна среда.
5. Комисията публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* данни за признатите системи за управление по околна среда, включително съответните раздели от EMAS, посочени в приложение I, за които тези данни се отнасят, и признатите изисквания за акредитация или лицензиране.

Член 46

Разработване на референтни документи и ръководства

1. Комисията, като се консултира с държавите-членки и други заинтересовани страни, разработва референтни документи по сектори, които включват:

- a) най-добрата практика за управление по околна среда;
- б) показатели за екологични резултати за специфични сектори;
- в) където е уместно еталони за отлични постижения и рейтингови системи, определящи равнището на постигнатите екологични резултати.

Комисията може също да разработи референтни документи за междусекторно използване.

2. Комисията взема под внимание съществуващите референтни документи и показатели за екологични резултати, разработени в съответствие с други политики и инструменти в областта на околната среда на Общността или с международни стандарти.

3. Преди края на 2010 г. Комисията установява работен план с индикативен списък на секторите, които ще се считат за приоритетни по отношение на приемането на секторни и междусекторни референтни документи.

Работният план се прави обществено достояние и редовно се актуализира.

4. Комисията, съвместно с Форума на компетентните органи, разработва ръководство за регистрацията на организации извън Общността.

5. Комисията публикува ръководство за потребителя, което посочва необходимите стъпки за участие в EMAS.

Ръководството е достъпно на всички официални езици на институциите на Европейския съюз и онлайн.

6. Документите, разработени съгласно параграфи 1 и 4, се представят за одобрение. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент, като го допълват, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 49, параграф 3.

Член 47

Доклади

На всеки пет години Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад, съдържащ информация относно действията и мерките, предприети съгласно настоящата глава, и информация, получена от държавите-членки съгласно член 41.

Докладът включва оценка на въздействието на схемата върху околната среда и тенденциите по отношение на броя на участниците.

ГЛАВА IX
ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 48

Изменение на приложенията

1. Комисията може да измени приложенията, ако е необходимо или подходящо, с оглед на придобития опит по функционирането на EMAS, в отговор на установени нужди за насочване относно изисквания на EMAS и с оглед на промени в международни стандарти или нови стандарти, които са от значение за ефективността на настоящия регламент.
2. Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 49, параграф 3.

Член 49

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитет.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилагат членове 3 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.
3. При позоваване на настоящия параграф се прилагат член 5а, параграфи 1—4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, при спазване на разпоредбите на член 8 от него.

Член 50

Преразглеждане

До 11 януари 2015 г. Комисията преразглежда EMAS с оглед на придобития опит по време на нейното функциониране и на международното развитие. Тя взема под внимание докладите, представени на Европейския парламент и на Съвета в съответствие с член 47.

Член 51

Отмяна и преходни разпоредби

1. Отменят се следните правни актове:
 - а) Регламент (ЕО) № 761/2001;
 - б) Решение 2001/681/ЕО на Комисията от 7 септември 2001 г. относно насоките за прилагане на Регламент (ЕО) № 761/2001 на Европейския парламент и на Съвета, позволяващ доброволно участие на организации в Схема на Общността по управление на околната среда и одит (СОУОСО) ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ ОВ L 247, 17.9.2001 г., стр. 24.

▼ B

- в) Решение 2006/193/ЕО на Комисията от 1 март 2006 г. за установяване на правила съгласно Регламент (ЕО) № 761/2001 на Европейския парламент и на Съвета относно употребата на емблемата на EMAS в изключителни случаи при транспортни опаковки и третични опаковки ⁽¹⁾.
2. Чрез дерогация от параграф 1:
- а) създадените съгласно Регламент (ЕО) № 761/2001 национални органи по акредитация и компетентни органи продължават своята дейност. Държавите-членки изменят в съответствие с настоящия регламент процедурите, следвани от органите по акредитация и компетентните органи. Държавите-членки гарантират, че системите, въвеждащи изменените процедури ще функционират изцяло до 11 януари 2011 г.;
- б) организации, регистрирани в съответствие с Регламент (ЕО) № 761/2001, остават включени в регистъра на EMAS. По време на следващата проверка на дадена организация проверяващият по околна среда проверява нейното съответствие с новите изисквания на настоящия регламент. Ако следващата проверка следва да се извърши преди 11 юли 2010 г., датата на следващата проверка може да се отложи с шест месеца по споразумение с проверяващия по околна среда и компетентните органи;
- в) акредитираните в съответствие с Регламент (ЕО) № 761/2001 проверяващи по околна среда могат да продължат да упражняват дейността си в съответствие с изискванията, установени с настоящия регламент.
3. Позоваванията на Регламент (ЕО) № 761/2001 се тълкуват като позовавания на настоящия регламент и се четат в съответствие с таблицата на съответствието, посочена в приложение VIII.

*Член 52***Влизане в сила**

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

⁽¹⁾ ОВ L 70, 9.3.2006 г., стр. 63.

▼ M2

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ЕКОЛОГИЧЕН ПРЕГЛЕД

Екологичният преглед обхваща следните области:

1. Определяне на контекста на организацията

Организацията определя онези външни и вътрешни въпроси, които могат да повлияят положително или отрицателно на нейната способност да постигне предвидените резултати от своята система за управление по околна среда.

Тези въпроси включват съответните условия на околната среда, като например климата, качеството на въздуха, качеството на водите, наличието на природни ресурси, биологичното разнообразие.

Те могат също така да включват, но не се ограничават до следните условия:

- външни условия (като например културни, социални, политически, правни, регулаторни, финансови, технологични, икономически, природни условия и условия на конкуренция),
- вътрешни условия, свързани с характеристиките на организацията (като например нейните дейности, продукти и услуги, стратегическа насоченост, култура и способности).

2. Определяне на заинтересованите страни и определяне на съответните им нужди и очаквания.

Организацията определя заинтересованите страни, които са от значение за системата за управление по околна среда, съответните нужди и очаквания на тези заинтересовани страни и на кои от въпросните нужди и очаквания тя трябва да отговаря или се съгласява да спазва.

Ако организацията реши доброволно да приеме или да се съгласи със съответните нужди и очаквания на заинтересованите страни, които не са обхванати от правни изисквания, те стават част от нейните задължения за спазване.

3. Определяне на приложимите правни изисквания, свързани с околната среда

Като допълнение към създаването на регистър на приложимите правни изисквания, организацията също така посочва как могат да се осигурят доказателства, че тя се съобразява с различните правни изисквания.

4. Определяне на преките и непреките екологични аспекти и посочване на значимите сред тях

Организацията определя всички преки и непреки екологични аспекти с положително или отрицателно въздействие върху околната среда, изразени качествено и количествено, в зависимост от случая, и съставя регистър на всички определени от нея екологични аспекти. Организацията определя кои от тези аспекти са значими, като се основава на критериите, установени в съответствие с точка 5 от настоящото приложение.

При определяне на преките и непреките екологични аспекти е особено важно организацията да вземат предвид също и екологичните аспекти, свързани с основната им дейност. Списък, който се ограничава до екологичните аспекти на обекта и съоръженията на организацията, не е достатъчен.

При определяне на преките и непреките екологични аспекти на своята дейност, продукти и услуги, организацията прилага перспективата на жизнения цикъл, като взема предвид етапите на жизнения цикъл, които тя може да контролира или върху които може да окаже влияние. Тези етапи обикновено включват придобиване на суровини, покупки и възлагане на поръчки, проектиране, производство, превоз, използване, третиране и крайно обезвреждане в края на жизнения цикъл в зависимост от дейността на организацията.

▼ M2**4.1. Преди екологични аспекти**

Преките екологични аспекти са свързани с дейностите, продуктите и услугите на самата организация, върху които тя има пряк управленски контрол.

Всички организации отчитат преките аспекти на своите дейности.

Преките екологични аспекти включват, но не се ограничават до следното:

- (1) емисии в атмосферата;
- (2) изпускане във води (включително инфилтрация в подземните води),
- (3) производство, рециклиране, повторна употреба, превоз и обезвреждане на твърди и други отпадъци и особено на опасни отпадъци;
- (4) използване и замърсяване на земя;
- (5) използване на енергия и природни ресурси (включително водите, фауната и флората), както и на суровини;
- (6) използване на добавки и спомагателни вещества, както и на полуфабрикати;
- (7) местни въпроси (шум, вибрации, мирис, прах, външен изглед и т.н.);

При определянето на екологичните аспекти се вземат предвид и:

- рисковете от екологични аварии и други извънредни ситуации с потенциално въздействие върху околната среда (напр. химически аварии) и потенциални аномални ситуации, които биха могли да доведат до потенциално въздействие върху околната среда;
- въпросите, свързани с превоза на стоки и услуги и на служители, пътуващи по работа.

4.2. Непреки екологични аспекти

Непреки екологични аспекти могат да възникнат вследствие на взаимоотношения на организацията с трети страни, които в разумна степен могат да бъдат повлияни от организацията.

Те включват, но не се ограничават до следното:

- (1) въпроси, свързани с жизнения цикъл на продуктите и услугите, върху които организацията може да повлияе (придобиване на суровини, проектиране, покупки и възлагане на поръчки, производство, превоз, използване, третиране и крайно обезвреждане в края на жизнения цикъл);
- (2) капиталови инвестиции, отпускане на заеми и застрахователни услуги;
- (3) нови пазари;
- (4) избор и състав на услугите (напр. превоз или дейност по снабдяването);
- (5) административни и планови решения;
- (6) състав на продуктовата гама;
- (7) екологични резултати и практики на изпълнители, подизпълнители, доставчици и поддоставчици.

Организациите трябва да могат да докажат, че значимите екологични аспекти и свързаните с тях въздействия са взети под внимание в системата за управление.

▼ M2

Организацията се стреми да гарантира, че доставчиците и лицата, които действат от нейно име, спазват политиката на организацията в областта на околната среда в рамките на извършвана дейност съгласно поръчката.

Организацията обмисля до каква степен може да повлияе върху тези непреки екологични аспекти и какви мерки могат да се предприемат за намаляване на тяхното въздействие върху околната среда или за увеличаване на ползите за околната среда.

5. Оценка на значимостта на екологичните аспекти

Организацията определя критериите за оценка на значимостта на екологичните аспекти на своята дейност, продукти и услуги, и ги прилага, за да определи кои от тях имат значимо въздействие върху околната среда в перспективата на жизнения цикъл.

Разработените от организацията критерии вземат предвид правните разпоредби и са изчерпателни, могат да са предмет на независима проверка, възпроизводими са и са публично достъпни.

При определянето на тези критерии организацията отчита следните елементи:

- (1) потенциална вреда или полза за околната среда, включително за биологичното разнообразие;
- (2) състоянието на околната среда (като например уязвимост на местната, регионалната или глобалната околна среда);
- (3) размер, брой, честота и обратимост на аспекта или въздействието;
- (4) наличие и изисквания на съответното законодателство за околната среда;
- (5) становища на заинтересованите страни, включително на служителите на организацията.

Допълнителни, свързани с този въпрос елементи може да бъдат разглеждани в зависимост от вида на дейностите, продуктите и услугите на организацията.

Въз основа на определените критерии организацията оценява значимостта на своите екологични аспекти и въздействия. За тази цел тя трябва да вземе предвид съображения, които могат да включват, но не се ограничават до:

- (1) наличните данни на организацията за влаганите материали и енергия, изтичания, отпадъци и емисии от гледна точка на риска;
- (2) дейности на организацията, които са регламентирани от законодателството в областта на околната среда;
- (3) дейности, свързани с възлагането на поръчки;
- (4) проектиране, разработка, производство, разпределение, обслужване, употреба, повторна употреба, рециклиране и обезвреждане на продуктите на организацията;
- (5) дейности на организацията, които са свързани с най-значителните екологични разходи и екологични ползи.

При оценяване на значимостта на екологичните аспекти на дейността на организацията се разглеждат не само условията на нормална работа, но и условията при пускане и спиране и разумно предвидимите извънредни условия. Отчитат се минали, настоящи и планирани дейности.

▼ M2**6. Оценка на обратната информация от разследването на предишни аварии**

Организацията взема под внимание обратната информация от разследването на предишни аварии, която може да повлияе на нейната способност да постигне предвидените резултати от своята система за управление по околна среда.

7. Определяне и документиране на рисковете и възможностите.

Организацията определя и документира рисковете и възможностите, свързани с нейните екологични аспекти, задължението за спазване на изискванията, както и други въпроси и изисквания, посочени в т. 1—4.

Организацията се съсредоточава върху тези рискове и възможности, които следва да бъдат разгледани, за да се гарантира, че системата за управление по околна среда може да постигне очакваните резултати, да предотврати нежелани ефекти или авария и да постигне непрекъснато подобряване на екологичните резултати на организацията.

8. Проучване на съществуващите процеси, практики и процедури.

Организацията проучва съществуващите процеси, практики и процедури и определя кои от тях са необходими, за да се гарантира дългосрочното поддържане на управлението по околна среда.

▼ **M2***ПРИЛОЖЕНИЕ II***ИЗИСКВАНИЯ КЪМ СИСТЕМАТА ЗА УПРАВЛЕНИЕ ПО ОКОЛНА СРЕДА И ДОПЪЛНИТЕЛНИ ВЪПРОСИ, КОИТО СЕ ВЗЕМАТ ПОД ВНИМАНИЕ ОТ ОРГАНИЗАЦИИТЕ, ПРИЛАГАЩИ EMAS**

Изискванията към системата за управление по околна среда съгласно EMAS са тези, предвидени в раздели 4—10 на стандарта EN ISO 14001:2015. Тези изисквания са представени в част А.

Позоваванията в член 4 на конкретни точки от настоящото приложение се разбират, както следва:

Позоваването на А.3.1 се разбира като позоваване на част А 6.1

Позоваването на А.5.5 се разбира като позоваване на част А 9.2.

Освен това, от организациите, които прилагат EMAS, се изисква да вземат под внимание редица допълнителни въпроси, имащи пряка връзка с множество елементи от раздел 4 на стандарта EN ISO 14001:2015. Тези допълнителни изисквания са изброени в част Б от настоящото приложение.

ЧАСТ А Изисквания към системите за управление по околна среда по EN ISO 14001:2015	ЧАСТ Б Допълнителни изисквания към организациите, прилагащи EMAS
<p>Организациите, участващи в схемата за управление по околна среда и одит (EMAS), прилагат изискванията на EN ISO 14001:2015 ⁽¹⁾, които са представени по-долу.</p> <p>А.4. Контекст на организацията</p> <p>А.4.1. Разбиране на организацията и нейния контекст</p> <p>Организацията трябва да определи външните и вътрешните обстоятелства, които са от значение за нейната цел и които влияят на нейната способност за постигане на очакваните резултати на своята система за управление по околна среда. Такива въпроси трябва да включват условията на околната среда, които се засягат или могат да бъдат засегнати от организацията.</p> <p>А.4.2. Разбиране на потребностите и очакванията на заинтересованите страни</p> <p>Организацията трябва да определи:</p> <p>а) заинтересованите страни, които са свързани със системата за управление по околна среда;</p> <p>б) съответните потребности и очаквания (т.е. изисквания) на тези заинтересовани страни;</p> <p>в) кои от тези потребности и очаквания стават нейни задължения за спазване.</p> <p>А.4.3. Определяне на обхвата на системата за управление по околна среда</p> <p>Организацията трябва да определи границите и приложимостта на системата за управление по околна среда, за да установи нейния обхват. Когато се определя обхватът, организацията трябва да вземе предвид:</p> <p>а) външните и вътрешните обстоятелства, посочени в т. А.4.1;</p> <p>б) задълженията за спазване, посочени в т. А.4.2;</p> <p>в) своите организационни звена, функции и физически граници;</p> <p>г) своите дейности, продукти и услуги;</p> <p>д) своите правомощия и способност да упражнява контрол и да оказва влияние.</p>	

▼ M2

ЧАСТ А Изисквания към системите за управление по околна среда по EN ISO 14001:2015	ЧАСТ Б Допълнителни изисквания към организациите, прилагащи EMAS
<p>След като веднъж вече обхватът е определен, всички дейности, продукти и услуги на организацията в рамките на този обхват е необходимо да бъдат включени в системата за управление по околна среда.</p> <p>Обхватът трябва да бъде достъпен и да бъде поддържан във вид на документирана информация.</p> <p>А.4.4. Система за управление по околна среда</p> <p>За постигане на очакваните резултати, включително повишаване на своята резултатност спрямо околната среда, организацията трябва да създаде, прилага, поддържа и постоянно подобрява системата за управление по околна среда, включително необходимите процеси и тяхното взаимодействие, в съответствие с изискванията на този международен стандарт.</p> <p>При установяването и поддържането на системата за управление по околна среда организацията трябва да вземе предвид знанията, получени от т. 4.1 и т. 4.2.</p>	
<p>А.5. Лидерство</p> <p>А.5.1. Лидерство и ангажираност</p> <p>Висшето ръководство трябва да демонстрира своето лидерство и ангажираността си по отношение на системата за управление по околна среда, като:</p> <ul style="list-style-type: none"> а) поема отговорност за ефективността на системата за управление по околна среда; б) осигурява политиката по околна среда и целите по околна среда да са съвместими със стратегическата посока на развитие и контекста на организацията; в) осигурява интегрирането на изискванията на системата за управление по околна среда в бизнес процесите на организацията; г) осигурява наличност на ресурсите, необходими за системата за управление по околна среда; д) информира за важността на ефективното управление по околна среда и спазването на изискванията на системата за управление по околна среда; е) осигурява системата за управление по околна среда да постига очакваните резултати; ж) насочва и подпомага хората да допринасят за ефективността на системата за управление по околна среда; з) насърчава постоянно подобряване; и) подкрепя подходящите управленски функции да доказват лидерството си в своите сфери на отговорност. <p><i>Забележка:</i> Позоваването на „бизнес“ в този международен стандарт може да се тълкува по-широко, като означава онези дейности, които са от водещо значение за целите на съществуването на организацията.</p>	
<p>А.5.2. Политика по околна среда</p> <p>Висшето ръководство трябва да създаде, прилага и поддържа политика по околна среда, която в дефинирания обхват на неговата система за управление по околна среда:</p> <ul style="list-style-type: none"> а) е подходяща за целта и контекста на организацията, включително естеството, мащаба и въздействията върху околната среда, които оказват нейните дейности, продукти и услуги; 	<p>Б.1. Непрекъснато подобряване на резултатността спрямо околната среда</p> <p>Организациите се ангажират непрекъснато да подобряват резултатността спрямо околната среда.</p> <p>Ако организацията включва един или повече обекта, всеки от обектите, за които се прилага EMAS, трябва да спазва всички изисквания на EMAS, включително</p>

▼ M2

ЧАСТ А Изисквания към системите за управление по околна среда по EN ISO 14001:2015	ЧАСТ Б Допълнителни изисквания към организацията, прилагащи EMAS
<p>б) осигурява рамката за определяне на цели по околна среда;</p> <p>в) включва ангажимент за опазването на околната среда, включително предотвратяване от замърсяване и други специфични ангажименти, свързани с контекста на организацията;</p> <p><i>Забележка:</i> Друг специфичен ангажимент(и) за опазване на околната среда може да включва устойчиво използване на ресурсите, смекчаване и адаптация към изменението на климата и опазване на биологичното разнообразие и екосистемите.</p> <p>г) включва ангажимент за изпълнение на задълженията си за спазване;</p> <p>д) включва задължение за постоянно подобряване на системата за управление по околна среда за повишаване на резултатността спрямо околната среда.</p> <p>Политиката по околна среда трябва да:</p> <ul style="list-style-type: none"> — бъде поддържана във вид на документирана информация; — бъде оповестена в организацията; — бъде достъпна за заинтересованите страни. 	<p>определеното в член 2, параграф 2 постоянно подобряване на резултатността спрямо околната среда.</p>
<p>A.5.3. Роли, отговорности и правомощия в организацията</p> <p>Висшето ръководство трябва да гарантира, че отговорностите и правомощията за съответните функции са разпределени, оповестени и разбрани в организацията.</p> <p>Висшето ръководство трябва да разпредели отговорностите и правомощията за:</p> <p>а) осигуряване на съответствието на системата за управление по околна среда с изискванията на този международен стандарт;</p> <p>б) докладване пред висшето ръководство на резултатността от системата за управление по околна среда, включително резултатността спрямо околната среда.</p>	<p>Б.2. Представител(и) на ръководството</p> <p>Висшето ръководство определя специален(ни) представител(и) на висшето ръководство, който(ито), независимо от другите си отговорности, има(т) определена роля, отговорности и пълномощия с оглед осигуряване на система за управление по околна среда в съответствие с настоящия регламент и докладва(т) пред висшето ръководство за резултатите, постигнати от системата за управление по околна среда.</p> <p>Представителят на висшето ръководство може да бъде член на висшето ръководство на организацията.</p>
<p>A.6. Планиране</p> <p>A.6.1. Действия за овладяване на рисковете и възможностите</p> <p>A.6.1.1. Общи положения</p> <p>Организацията трябва да въведе, прилага и поддържа процесите, необходими за изпълнение на изискванията в т. 6.1.1 до т. 6.1.4.</p> <p>При планирането на система за управление по околна среда организацията трябва да има предвид:</p> <ul style="list-style-type: none"> — въпросите, посочени в т. 4.1; — изискванията, посочени в т. 4.2; — обхвата на системата си за управление по околна среда и да определи риска и възможностите, свързани с: <ul style="list-style-type: none"> — аспектите на околната среда (виж т. 6.1.2); — задълженията за спазване (виж т. 6.1.3); 	<p>Б.3. Екологичен преглед</p> <p>Организациите осъществяват и документират първоначалния екологичен преглед, както е определено в приложение I.</p> <p>Организации извън Съюза се позовават и на правните изисквания, свързани с околната среда, приложими за сходни организации в държавите членки, в които възнамеряват да представят своето заявление.</p>

▼ M2

ЧАСТ А Изисквания към системите за управление по околна среда по EN ISO 14001:2015	ЧАСТ Б Допълнителни изисквания към организациите, прилагащи EMAS
<p>— и други въпроси и изисквания, определени в т. 4.1 и т. 4.2, които трябва да са насочени към:</p> <ul style="list-style-type: none"> — осигуряване системата за управление по околна среда да може да постигне очакваните резултати; — предотвратяване или намаляване на нежеланите въздействия, включително възможността външните условия на околната среда да влияят на организацията; — постигане на постоянно подобряване. <p>В обхвата на системата за управление по околна среда организацията трябва да определи потенциалните извънредни ситуации, включително тези, които могат да имат въздействие върху околната среда.</p> <p>Организацията трябва да поддържа документирана информация за своите:</p> <ul style="list-style-type: none"> — рискове и възможности, на които да бъде обърнато внимание; — необходимите процеси в т. 6.1.1 до т. 6.1.4 до степен, осигуряваща увереност, че процесите се извършват, както са планирани. <p>A.6.1.2. Екологични аспекти</p> <p>В дефинирания обхват на системата за управление по околна среда организацията трябва да определи аспектите на околната среда на своите дейности, продукти и услуги, които тя може да контролира, и онези, върху които може да въздейства, и свързаните с тях въздействия върху околната среда, като има предвид перспективата на жизнения цикъл.</p> <p>При определяне на аспектите на околната среда организацията трябва да вземе предвид:</p> <ul style="list-style-type: none"> а) промените, включително планирани или нови обстоятелства и нови или променени дейности, продукти и услуги; б) аномални условия и основателно предвидими аварийни ситуации. <p>Организацията трябва да определи онези аспекти, които имат или могат да имат значимо въздействие върху околната среда, т.е. значимите аспекти на околната среда, като използва установените критерии.</p> <p>Организацията трябва да оповести по подходящ начин своите значими аспекти на околната среда сред различни нива и функции в организацията.</p> <p>Организацията трябва да поддържа документирана информация за своите:</p> <ul style="list-style-type: none"> — аспекти на околната среда и свързаните с тях въздействия върху околната среда; — критерии, използвани за определяне на значимите аспекти на околната среда; — значими аспекти на околната среда. <p><i>Забележка:</i> Значимите аспекти на околната среда могат да доведат до риск и възможности, свързани с неблагоприятни въздействия върху околната среда (заплахи) или благоприятни въздействия върху околната среда (възможности).</p>	
<p>A.6.1.3. Задължения за спазване</p> <p>Организацията трябва да:</p> <ul style="list-style-type: none"> а) определи и има достъп до задълженията за спазване, свързани с нейните аспекти на околната среда; б) определи как тези задължения за спазване се прилагат за организацията; 	<p>V.4. Спазване на правните изисквания</p> <p>Организациите, регистрирани по EMAS или желаещи да се регистрират, трябва да докажат, че са изпълнили всяко от следните условия:</p>

▼ M2

ЧАСТ А Изисквания към системите за управление по околна среда по EN ISO 14001:2015	ЧАСТ Б Допълнителни изисквания към организациите, прилагащи EMAS
<p>в) вземе предвид тези задължения за спазване при установяване, прилагане, поддържане и непрекъснато подобряване на своята система за управление по околна среда.</p> <p>Организацията трябва да поддържа документирана информация за своите задължения за спазване.</p> <p><i>Забележка:</i> Задълженията за спазване могат да доведат до риск и възможности за организацията.</p> <p>А.6.1.4 Планирани действия</p> <p>Организацията трябва да планира:</p> <p>а) да предприеме действия, насочени към:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) значими аспекти на околната среда; 2) задължения за спазване; 3) рискове и възможности, определени в т. 6.1.1; <p>б) как да:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) интегрира и изпълнява дейности в процесите на своята система за управление по околна среда (виж 6.2, точка 7, точка 8 и точка 9.1) или други бизнес процеси; 2) оценява ефективността на тези дейности (виж 9.1). <p>При планиране на тези дейности организацията трябва да има предвид технологичните си възможности и своите финансови, експлоатационни и бизнес изисквания.</p>	<p>(1) установили са и са наясно със задълженията на организацията, произтичащи от всички приложими правни изисквания, свързани с околната среда;</p> <p>(2) гарантират спазване на правните изисквания в областта на околната среда, включително на разрешителните и ограниченията на разрешителните, и предоставят подходящи доказателства;</p> <p>(3) установили са процедури, които дават възможност на организацията да осигури непрекъснато спазване на правните изисквания в съответствие със законодателството в областта на околната среда.</p>
<p>А.6.2. Цели по околната среда и планиране на дейностите за тяхното постигане</p>	
<p>А.6.2.1. Цели по околната среда</p> <p>Организацията трябва да създаде цели по околната среда на съответните функции и нива, като вземе предвид своите значими аспекти на околната среда и свързаните задължения за спазване и като отчита свързания риск и възможностите.</p> <p>Целите по околната среда трябва да бъдат:</p> <ol style="list-style-type: none"> а) в съответствие с политиката по околна среда; б) измерими (ако е практически възможно); в) подложени на наблюдение; г) оповестявани; д) актуализирани, когато е подходящо. <p>Организацията трябва да поддържа документирана информация за целите по околна среда.</p> <p>А.6.2.2. Планиране на действия за постигане на целите по околната среда</p> <p>Когато планира как да постигне своите цели по околната среда, организацията трябва да определи:</p> <ol style="list-style-type: none"> а) какво ще бъде направено; б) какви ресурси ще се изискват; в) кой ще бъде отговорен; 	<p>Б.5. Цели по околната среда</p> <p>Организацията трябва да може да докаже, че системата за управление и процедурите за одит са насочени към действителната резултатност на организацията спрямо околната среда по отношение на преките и непреките аспекти.</p> <p>Средствата за постигане на целите и задачите не могат да се считат за цели по околната среда.</p>

▼ M2

ЧАСТ А Изисквания към системите за управление по околна среда по EN ISO 14001:2015	ЧАСТ Б Допълнителни изисквания към организациите, прилагащи EMAS
<p>г) кога ще приключи;</p> <p>д) как ще се оценят резултатите, включително индикатори за наблюдение на напредъка към постигането на измерими цели по околната среда (виж 9.1.1).</p> <p>Организацията трябва да разглежда как може да интегрира в своите бизнес процеси дейности за постигане на целите си по околната среда.</p>	
<p>A.7. Поддържане</p> <p>A.7.1. Ресурси</p> <p>Организацията трябва да определи и предостави ресурсите, необходими за създаването, прилагането, поддържането и постоянното подобряване на системата за управление по околна среда.</p>	
<p>A.7.2. Компетентност</p> <p>Организацията трябва да:</p> <p>а) определи необходимата компетентност на лицето(ата), извършващо(и) задачи за нея, под неин контрол, които оказват въздействие върху резултатността спрямо околната среда и способностите ѝ да изпълни своите задължения за спазване;</p> <p>б) гарантира, че тези лица са компетентни на базата на подходящо образование, обучение или опит;</p> <p>в) определи потребностите от обучение, свързани с нейните аспекти на околната среда и системата ѝ за управление по околна среда;</p> <p>г) когато е приложимо, да предприеме действия за придобиване на необходимата компетентност и да оцени ефективността от предприетите действия.</p> <p><i>Забележка:</i> Подходящите действия могат да включват например предоставянето на обучение за, менторство от, или преназначаване на настоящи служители, или наемане на, или сключване на договор с компетентни лица.</p> <p>Организацията трябва да поддържа подходяща документирана информация като доказателство за компетентност.</p>	<p>Б.6. Участие на служителите</p> <p>(1) Организацията взема под внимание факта, че активното участие на служителите, освен че е ключов ресурс в подобряването на резултатността спрямо околната среда, е движеща сила и предпоставка за постоянно и успешно подобряване на околната среда, както и правилен метод за успешно утвърждаване на системата за управление по околна среда и одит в организацията.</p> <p>(2) „Участието на служителите“ следва да се разбира, че включва както прякото участие на служителите, така и предоставянето на информация на служителите и на техните представители. Ето защо трябва да има схема за участие на служителите на всички нива. Организацията взема под внимание факта, че засвидетелстването на ангажираност, отзивчивост и активна подкрепа от страна на ръководството е предпоставка за успеха на тези процеси. В този контекст ръководството трябва да осигури подходяща обратна връзка към служителите.</p> <p>(3) В допълнение към посочените изисквания служителите или техните представители участват в процеса, насочен към непрекъснато подобряване на резултатността спрямо околната среда чрез:</p> <p>а) първоначален екологичен преглед;</p> <p>б) създаване и внедряване на система за управление по околна среда и одит, която подобрява резултатността спрямо околната среда;</p>

▼ M2

<p style="text-align: center;">ЧАСТ А</p> <p>Изисквания към системите за управление по околна среда по EN ISO 14001:2015</p>	<p style="text-align: center;">ЧАСТ Б</p> <p>Допълнителни изисквания към организациите, прилагащи EMAS</p>
	<p>в) екологични комитети или работни групи, които събират информация и осигуряват участието на служителите по околна среда/представителите на ръководството, заедно със служителите и техните представители;</p> <p>г) съвместни работни групи за програмата за действие в областта на околната среда и за екологичен одит;</p> <p>д) изготвяне на екологични декларации.</p> <p>(4) За целта следва да се използват подходящи форми на участие, например системата за книга за предложения или групова работа по проекти, или екологични комитети. Организациите вземат предвид насоките на Комисията за най-добрите практики в областта. По тяхно искане участват и всички представители на служителите.</p>
<p>A.7.3. Осъзнаване</p> <p>Организацията трябва да осигури, че лицата, работещи под неин контрол, са информирани относно:</p> <p>а) политиката по околна среда;</p> <p>б) значимите аспекти на околната среда и съответните реални или потенциални въздействия върху околната среда, свързани с тяхната работа;</p> <p>в) важността на техния принос за ефикасността на системата за управление по околна среда, включително ползите от повишена резултатност спрямо околната среда;</p> <p>г) последствията от неспазване на изискванията на системата за управление по околна среда, включително неизпълнение на задълженията за спазване на организацията.</p>	
<p>A.7.4. Обмен на информация</p> <p>A.7.4.1. Общи положения</p> <p>Организацията трябва да създаде, прилага и поддържа процеса(ите), необходим за вътрешен и външен обмен на информация, свързан със системата за управление по околна среда, включително:</p> <p>а) за това, което ще съобщава;</p> <p>б) кога ще съобщава;</p> <p>в) на кого ще съобщава;</p> <p>г) как ще съобщава.</p> <p>При създаването на процеса(ите) си на обмен на информация организацията трябва да:</p> <p>— взема предвид своите задължения за спазване;</p> <p>— осигурява съответствието на съобщаваната информация за околната среда с информацията, генерирана в системата за управление по околна среда, и нейната достоверност.</p>	

▼ M2

ЧАСТ А Изисквания към системите за управление по околна среда по EN ISO 14001:2015	ЧАСТ Б Допълнителни изисквания към организациите, прилагащи EMAS
<p>Организацията трябва да отговаря на съответни съобщения за нейната система за управление по околна среда.</p> <p>Организацията трябва да поддържа документирана информация като доказателство за осъществения обмен на информация, когато е подходящо.</p> <p>А.7.4.2. Вътрешен обмен на информация</p> <p>Организацията трябва да:</p> <p>а) извършва вътрешен обмен на информация относно системата за управление по околна среда между различните нива и функции на организацията, включително промени в системата за управление по околна среда, когато е подходящо;</p> <p>б) осигурява нейният(те) процес(и) на обмен на информация да дава(т) възможност на хората, които изпълняват задачи под контрола на организацията, да допринесат за постоянното подобряване.</p>	
<p>А.7.4.3. Външен обмен на информация</p> <p>Организацията трябва да оповестява навън информацията, която се отнася до системата за управление по околна среда, както е създадена в процеса(ите) за обмен на информация на организацията и както се изисква от задълженията ѝ за спазване.</p>	<p>Б.7. Обмен на информация</p> <p>(1) Организациите трябва да могат да докажат, че водят открит диалог с обществеността, компетентните органи и други заинтересовани страни, включително местни общности и клиенти, във връзка с въздействието на тяхната дейност, продукти и услуги върху околната среда.</p> <p>(2) С оглед постигане на високо ниво на прозрачност и изграждане на доверие със заинтересованите страни, организациите, регистрирани по EMAS, оповестяват специфична информация за околната среда, както е определено в приложение IV — Докладване по въпросите на околната среда.</p>
<p>А.7.5. Документирана информация</p> <p>А.7.5.1. Общи положения</p> <p>Системата за управление по околна среда на организацията трябва да включва:</p> <p>а) документирана информация, изисквана от този международен стандарт;</p> <p>б) документирана информация, определена от организацията като необходима за ефективността на системата за управление по околна среда.</p> <p><i>Забележка:</i> Обхватът на документираната информация за системата за управление по околна среда може да е различен за различните организации поради:</p> <ul style="list-style-type: none"> — размера на организацията и вида на дейностите, процесите, продуктите и услугите; — необходимостта от демонстриране на изпълнението на задълженията ѝ за спазване; — комплексността на процесите и взаимодействията между тях; — компетентността на хората, които работят под контрола на организацията. 	

▼ M2

<p style="text-align: center;">ЧАСТ А</p> <p>Изисквания към системите за управление по околна среда по EN ISO 14001:2015</p>	<p style="text-align: center;">ЧАСТ Б</p> <p>Допълнителни изисквания към организациите, прилагащи EMAS</p>
<p>A.7.5.2. Създаване и актуализиране</p> <p>За създаването и актуализирането на документираната информация организацията трябва да осигури подходящи:</p> <p>а) идентификация и описание (например заглавие, дата, автор или регистрационен номер);</p> <p>б) формат (например език, софтуерна версия, графики) и носител (например хартия, електронен);</p> <p>в) преглед и одобрение за подходящност и адекватност.</p> <p>A.7.5.3. Управление на документираната информация</p> <p>Документираната информация, изисквана от системата за управление по околна среда и от този международен стандарт, трябва да бъде управлявана, за да се осигури, че:</p> <p>а) е достъпна и подходяща за използване, където и когато е необходимо;</p> <p>б) е защитена по подходящ начин (например срещу нарушаване на професионална тайна, неправилно използване или нарушение на целостта).</p> <p>За управление на документираната информация организацията трябва да приложи следните дейности, когато е необходимо:</p> <ul style="list-style-type: none"> — разпределение, достъп, възстановяване и използване; — съхраняване и защита, включително запазване на четливостта; — управление на измененията (например контрол на изданията); — съхраняване и унищожаване. <p>Документираната информация с външен произход, определена от организацията като необходима за планирането и функционирането на системата за управление по околна среда, трябва да бъде идентифицирана по подходящ начин и да бъде управлявана.</p> <p><i>Забележка:</i> Достъпът може да означава решение, свързано с даване на право само да се чете документираната информация или право и правомощие да се чете и да се внасят изменения в документираната информация.</p> <p>A.8. Дейности</p> <p>A.8.1. Оперативно планиране и управление</p> <p>Организацията трябва да създава, изпълнява, управлява и поддържа процесите, необходими за удовлетворяване на изискванията на системата за управление по околна среда и за изпълнение на дейностите, посочени в 6.1 и т. 6.2, като:</p> <ul style="list-style-type: none"> — създава оперативни критерии за процеса(ите); — упражнява контрол на процеса(ите) в съответствие с оперативните критерии. <p><i>Забележка:</i> Контролът може да включва инженерни проверки и процедури. Проверките могат да се извършват като се следва йерархията (напр. елиминация, заместване, административна) и могат да се използват самостоятелно или в комбинация.</p> <p>Организацията трябва да управлява планираните изменения и да анализира последствията от непредвидени изменения и, ако е необходимо, да предприема действия за ограничаване на всяко неблагоприятно въздействие.</p> <p>Организацията трябва да осигури, че процесите, възложени на външен изпълнител, се управляват. Видът и степента на контрол и въздействие, които ще се прилагат за този (тези) процес(и), трябва да се определят в системата за управление по околна среда.</p>	

▼ M2

ЧАСТ А Изисквания към системите за управление по околна среда по EN ISO 14001:2015	ЧАСТ Б Допълнителни изисквания към организациите, прилагащи EMAS
<p>В съответствие с перспективата на жизнения цикъл организацията трябва да:</p> <ul style="list-style-type: none"> а) въвежда контрол, когато е приложимо, за да гарантира, че екологичното(ите) изискване(ия) е(са) насочено(и) към процеса на проектиране и развитие на продуктите и услугите, отчитайки всеки етап от жизнения цикъл; б) определя своето(ите) екологично(и) изискване(ия) за доставката на продукти и услуги, когато е подходящо; в) оповести своето(ите) екологично(и) изискване(ия) на външни доставчици, включително изпълнители; г) разглежда необходимостта да предоставя информация за потенциални значими въздействия върху околната среда, <p>свързани с транспорта или доставката, използването, третиране при излизане от употреба и окончателно унищожаване на продуктите и услугите.</p> <p>Организацията трябва да поддържа документирана информация в необходимия обхват, за да има увереност, че процесът(ите) се осъществява(т), както е планирано.</p> <p>A.8.2. Готовност за извънредни ситуации и способност за реагиране</p> <p>Организацията трябва да създаде, прилага и поддържа процеса(ите), необходим(и) за готовността и за отговора на възможните извънредни ситуации, описани в т. 6.1.1.</p> <p>Организацията трябва да:</p> <ul style="list-style-type: none"> а) е подготвена да отговори на извънредни ситуации чрез планиране на дейности, които да предотвратят или смекчат неблагоприятните въздействия върху околната среда; б) отговаря на реални извънредни ситуации; в) предприема действия да предотврати или смекчи последиците от извънредни ситуации в съответствие с размера на извънредната ситуация и потенциалното въздействие върху околната среда; г) изпитва периодически планираните действия за отговор, когато това е осъществимо; д) прави периодически преглед, ревизира процеса(ите) и планираните действия за отговор, по-специално след настъпването на извънредни ситуации или след изпитвания; е) предоставя подходяща информация и обучение, свързани с готовността за извънредни ситуации и отговор, когато е подходящо, на съответните заинтересовани страни, включително лицата, работещи под неин контрол. <p>Организацията трябва да поддържа документирана информация в необходимия обхват, за да има увереност, че процесът(ите) се осъществява(т), както е планирано.</p> <p>A.9. Оценка на резултатността</p> <p>A.9.1. Наблюдение, измерване, анализ и оценяване</p> <p>A.9.1.1. Общи положения</p> <p>Организацията трябва да извършва наблюдение, да измерва, анализира и оценява своята резултатност спрямо околната среда.</p> <p>Организацията трябва да определи:</p> <ul style="list-style-type: none"> а) какво е необходимо да се подлага на наблюдение и да се измерва; б) методите за наблюдение, измерване, анализ и оценяване, които са приложими, за осигуряване на действителни резултати; 	

▼ M2

<p style="text-align: center;">ЧАСТ А</p> <p>Изисквания към системите за управление по околна среда по EN ISO 14001:2015</p>	<p style="text-align: center;">ЧАСТ Б</p> <p>Допълнителни изисквания към организациите, прилагащи EMAS</p>
<p>в) критериите, според които организацията ще оценява своята резултатност спрямо околната среда, и подходящи индикатори;</p> <p>г) кога трябва да се провеждат наблюдениято и измерването;</p> <p>д) кога трябва да се анализират и оценяват резултатите от наблюдениято и измерването.</p> <p>Организацията трябва да е сигурна, че апаратурата за наблюдение и измерване, която е калибрирана и проверена, се използва и поддържа, както е подходящо.</p> <p>Организацията трябва да оцени своята резултатност спрямо околната среда и ефективността на системата за управление по околна среда.</p> <p>Организацията трябва да разпространява вътрешно и външно информация, свързана с нейната резултатност спрямо околната среда, както това е определено в нейния(те) процес(и) за обмен на информация и както се изисква от нейните задължения за спазване.</p> <p>Организацията трябва да поддържа подходяща документирана информация като доказателство за резултатите от наблюдениято, измерването, анализа и оценяването.</p> <p>A.9.1.2. Оценяване на съответствието</p> <p>Организацията трябва да планира, прилага и поддържа процеса(ите), необходим(и) за оценяване на изпълнението на нейните задължения за спазване.</p> <p>Организацията трябва да:</p> <p>а) определя честотата, с която трябва да се оценява спазването на задълженията;</p> <p>б) оценява спазването (на задълженията) и предприема действия, ако е необходимо;</p> <p>в) поддържа знанията и разбирането за статуса на задълженията си за спазване.</p> <p>Организацията трябва да поддържа документирана информация като доказателство за резултата(ите) от оценяването на съответствието.</p> <p>A.9.2. Вътрешен одит</p> <p>A.9.2.1. Общи положения</p> <p>През планирани интервали от време организацията трябва да извършва вътрешни одити, за да осигури информация дали системата за управление по околна среда:</p> <p>а) съответства на:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) собствените изисквания на организацията за нейната система за управление по околна среда; 2) изискванията на този международен стандарт; <p>б) се прилага и поддържа ефективно.</p> <p>A.9.2.2. Програма за вътрешен одит</p> <p>Организацията трябва да създава, прилага и поддържа програма(и) за вътрешен одит, включително за честотата, методите, отговорностите, изискванията за планиране и докладване на нейните вътрешни одити.</p> <p>При създаване на програма за вътрешен одит организацията трябва да вземе под внимание екологичната значимост на съответните процеси, промените, въздействащи на организацията, и резултатите от предишни одити.</p> <p>Организацията трябва да:</p> <p>а) определя одитните критерии и обхвата на всеки одит;</p>	

▼ M2

ЧАСТ А Изисквания към системите за управление по околна среда по EN ISO 14001:2015	ЧАСТ Б Допълнителни изисквания към организациите, прилагащи EMAS
<p>б) избира одитори и провежда одити за осигуряване на обективност и безпристрастност на одитния процес;</p> <p>в) осигурява докладването на резултатите от одитите на съответното ръководство.</p> <p>Организацията трябва да поддържа документирана информация като доказателство за изпълнението на одитната програма и за резултатите от одитите.</p> <p>A.9.3. Преглед от ръководството</p> <p>Висшето ръководство трябва да прави преглед на системата за управление по околна среда на организацията през планирани интервали, за да осигури нейната непрекъсната пригодност, адекватност и ефективност.</p> <p>Прегледът от ръководството трябва да включва разглеждане на:</p> <p>а) статуса на дейности от предишни прегледи на ръководството;</p> <p>б) промени във:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) външни и вътрешни въпроси, които са свързани със системата за управление по околна среда; 2) нуждите и очакванията на заинтересовани страни, включително задълженията за спазване; 3) нейните значими аспекти на околната среда; 4) риска и възможностите; <p>в) степента, в която са постигнати целите по околна среда;</p> <p>г) информация за резултатността спрямо околната среда на организацията, включително тенденции по:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) неизпълнение и коригиращи действия; 2) резултати от наблюдение и измерване; 3) изпълнение на нейните задължения за спазване; 4) одитни резултати; <p>д) адекватност на ресурси;</p> <p>е) съответстваща информация от заинтересовани страни, включително жалби;</p> <p>ж) възможности за постоянно подобряване.</p> <p>Резултатите от прегледа на ръководството трябва да включват:</p> <ul style="list-style-type: none"> — заключения дали системата за управление по околна среда продължава да е подходяща, адекватна и ефективна; — решения, свързани с възможности за постоянно подобряване; — решения, свързани с всяка необходимост от промени в системата за управление по околна среда, включително потребностите от ресурси; — дейности, ако са необходими, когато целите по околна среда не са постигнати; — възможности за подобряване на интеграцията на системата за управление по околната среда с други бизнес процеси, ако е необходимо; 	

▼ M2

<p style="text-align: center;">ЧАСТ А</p> <p>Изисквания към системите за управление по околна среда по EN ISO 14001:2015</p>	<p style="text-align: center;">ЧАСТ Б</p> <p>Допълнителни изисквания към организациите, прилагащи EMAS</p>
<p>— всякакви изводи за стратегическата посока на развитие на организацията.</p> <p>Организацията трябва да поддържа документирана информация като доказателство за резултатите от прегледите на ръководството.</p> <p>A.10. Подобряване</p> <p>A.10.1. Общи положения</p> <p>Организацията трябва да определи възможностите за подобряване (виж 9.1, 9.2 и 9.3) и да прилага необходимите действия за постигане на очакваните резултати на своята система за управление по околна среда.</p> <p>A.10.2. Несъответствие и коригиращо действие</p> <p>Когато е налице несъответствие, организацията трябва да:</p> <p>а) реагира на несъответствието и когато е приложимо:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) да предприеме действия за контрол и коригиране; 2) да се справи с последиците, включително смекчаване на неблагоприятните въздействия върху околната среда; <p>б) оцени необходимостта от действие за отстраняване на причините за несъответствието, така че то да не се появи повторно или в друга област, чрез:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) преглед на несъответствието; 2) определяне на причините за несъответствието; 3) установяване дали съществуват или потенциално биха могли да се появят подобни несъответствия; <p>в) приложи всички необходими действия;</p> <p>г) направи преглед на ефективността на всички предприети коригиращи действия;</p> <p>д) направи промени в системата за управление по околна среда, ако са необходими.</p> <p>Коригиращите действия трябва да са подходящи за значимостта на въздействията от установените неизпълнения, включително въздействието(ята) върху околната среда.</p> <p>Организацията трябва да поддържа документирана информация като доказателство за:</p> <p>— естеството на неизпълнението и всички предприети последващи действия;</p> <p>— резултатите от всички коригиращи действия.</p> <p>A.10.3. Постоянно подобряване</p> <p>Организацията трябва постоянно да подобрява пригодността, адекватността и ефективността на системата за управление по околна среда за повишаване на резултатността спрямо околната среда.</p>	
<p>⁽¹⁾ Използването на текста на националния стандарт, възпроизведен в настоящото приложение, е направено с разрешението на Европейския комитет по стандартизация (CEN). Пълният текст на националния стандарт може да бъде закупен от националните органи по стандартизация, чийто списък може да бъде намерен на официалния уебсайт на CEN. Всяко възпроизвеждане на настоящото приложение за търговски цели е забранено.</p>	

▼ M2

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ВЪТРЕШЕН ЕКОЛОГИЧЕН ОДИТ

1. Одитна програма и честота на одитиране

1.1. Одитна програма

Одитната програма гарантира, че ръководството на организацията разполага с информацията, необходима за прегледа на екологичните резултати на организацията и ефективността на системата за управление по околна среда, и е в състояние да покаже, че те са под контрол.

1.2. Общи цели на одитната програма

По-специално, целите включват оценка на съществуващите системи за управление и определяне на съответствието с политиката и програмата на организацията, което включва съблюдаване на съответните правни и други изисквания в областта на околната среда.

1.3. Обхват на одитната програма

Цялостният обхват на отделните одити или на всеки етап от одитния цикъл, в зависимост от случая, е ясно определен и изрично посочва:

- (1) обхванатите области;
- (2) подлежащите на одит дейности;
- (3) екологичните критерии, които трябва да се вземат под внимание;
- (4) обхванатия от одита период.

Екологичният одит включва оценка на фактическите данни, които са необходими за оценка на екологичните резултати.

1.4. Честота на одита

Одитът или одитният цикъл, обхващащ всички дейности на организацията се извършва, в зависимост от случая, през интервали не по-дълги от три или четири години, ако се прилага дерогацията, предвидена в член 7. Честотата, с която се проверява всяка дейност, е различна в зависимост от:

- (1) естеството, мащабите и сложността на дейностите;
- (2) значението на съответните въздействия върху околната среда;
- (3) важността и спешността на установените при предишни одити проблеми;
- (4) историята на екологичните проблеми.

По-сложните дейности, с по-значимо въздействие върху околната среда, се подлагат на одит по-често.

Организацията провежда одити поне веднъж годишно, тъй като това ще помогне да се демонстрира пред ръководството на организацията и на проверяващия, че тя контролира своите значими екологични аспекти.

Организацията извършва одити във връзка с:

- (1) екологичните резултати на организацията; и
- (2) спазването от организацията на приложимите правни и други изисквания, свързани с околната среда.

▼ M2**2. Дейности по одита**

Дейностите по одита включват обсъждане на екологичните резултати с персонала, инспекция на оперативните условия и на оборудването, както и преглед на досиетата, писмените процедури и на друга подходяща документация. Тези дейности се провеждат с цел оценка на екологичните резултати на одитираната дейност, за да се определи дали тя отговаря на приложимите стандарти, регламенти или екологични цели и задачи. Също така се определя дали системата за управление на отговорностите и резултатите в областта на околната среда е ефективна и подходяща и поради това се включват, наред с другото, проверки на място на съответствието с тези критерии, за да се определи ефективността на цялата система за управление.

В одитния процес се включват по-специално следните стъпки:

- (1) разбиране на системите за управление;
- (2) оценка на силните и слабите страни на системите за управление;
- (3) събиране на доказателства, за да се демонстрира къде системата за управление работи добре и къде — не;
- (4) оценка на констатациите от одита;
- (5) подготовка на заключенията от одита;
- (6) докладване на констатациите и заключенията от одита.

3. Докладване на констатациите и заключенията от одита

Основните цели на писмения одиторски доклад са:

- (1) да се документира обхватът на одита;
- (2) да се информира ръководството за състоянието на съответствие с политиката на организацията в областта на околната среда и за постигнатия напредък в тази област;
- (3) да се информира ръководството за състоянието на съответствие с правните изисквания и другите изисквания, свързани с околната среда, и относно мерките, предприети, за да се гарантира, че съответствието може да бъде доказано;
- (4) да се информира ръководството за ефективността и надеждността на мерките за наблюдение и смекчаване на въздействието на организацията върху околната среда;
- (5) да се докаже необходимостта от корективни действия, в зависимост от случая.

Писменият одиторски доклад съдържа необходимата информация с цел съобразяване с посочените цели.

▼ M3

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

ДОКЛАДВАНЕ ПО ВЪПРОСИТЕ НА ОКОЛНАТА СРЕДА

А. Въведение

Информацията за околната среда се представя по ясен и последователен начин, като се предпочита да е налична в електронна форма. Организацията трябва да определи най-добрия формат за предоставяне на тази информация на заинтересованите страни по удобен за потребителите начин.

Б. Екологична декларация

Екологичната декларация съдържа поне елементите и отговаря на минималните изисквания, определени по-долу:

- а) кратко представяне на дейностите, продуктите и услугите на организацията, връзката на организацията с всички организации майки, в зависимост от случая, и ясно и недвусмислено описание на обхвата на регистрацията по EMAS, включително списък на обектите, включени в регистрацията;
- б) политиката на организацията в областта на околната среда и кратко описание на управленската структура за подпомагане на нейната система за управление по околна среда;
- в) описание на всички значими преки и непреки екологични аспекти, които водят до значими въздействия на организацията върху околната среда, кратко описание на подхода, използван за определяне на значимостта им и обяснение на естеството на въздействията във връзка с тези аспекти;
- г) описание на екологичните цели и задачи във връзка със значимите екологични аспекти и въздействия;
- д) описание на изпълнените и планираните действия за подобряване на екологичните резултати, постигане на целите и задачите и гарантиране на спазването на правните изисквания, свързани с околната среда.

Следва да се направи препратка към относимите най-добри практики за управление по околна среда, представени в референтните документи по сектори, както е посочено в член 46, когато такива практики са налични;

- е) обобщение на наличните данни за екологичните резултати на организацията във връзка с нейните значими екологични аспекти.

Докладването следва да бъде както за основните, така и за специфичните показатели за екологични резултати, както е посочено в раздел В. Когато са налични екологични цели и задачи, относимите данни се докладват;

- ж) позоваване на основните правни разпоредби, които трябва да се вземат предвид от организацията, за гарантиране на спазването на правните изисквания, свързани с околната среда, и декларацията относно спазването на правните изисквания;

- з) потвърждение във връзка с изискванията на член 25, параграф 8 и името и акредитационния номер или номера на лиценза на проверяващия по околна среда, както и датата на заверяване. Вместо това може да се използва декларацията, посочена в приложение VII, подписана от проверяващия по околна среда.

Актуализираната екологична декларация съдържа най-малко елементите и отговаря на минималните изисквания, посочени в букви д) — з).

▼ M3

Организациите могат да решат да включат в екологичната си декларация допълнителна фактологическа информация във връзка с дейностите, продуктите и услугите на организацията или със спазването на специфични изисквания. Цялата информация в екологичната декларация се заверява от проверяващия по околна среда.

Екологичната декларация може да бъде интегрирана в други документи за докладване на организацията (напр. доклади за управление, устойчивост или корпоративната социална отговорност). Когато са интегрирани в тези документи за докладване се прави ясно разграничение между заверена и незаверена информация. Екологичната декларация следва да бъде ясно идентифицирана (например чрез използването на логото на EMAS) и документът следва да включва кратко обяснение на процеса на заверяване в контекста на EMAS.

V. Докладване въз основа на показателите за екологични резултати и качествена информация**1. Въведение**

Организациите следва да докладват относно своите значими преки и непреки екологични аспекти както в екологичната декларация, така и в актуализираната екологична декларация, чрез използването на основните и специфичните показатели за екологични резултати, както са определени по-долу. В случай, че не са налични количествени данни, организациите следва да докладват качествена информация, както е описано в точка 4.

Докладването предоставя данни относно действителното потребление/продукция. В случай че оповестяването би могло да окаже неблагоприятно въздействие върху поверителността на търговска или промишлена информация на организацията, когато тази поверителност е предвидена от националното право или от правото на Общността с цел защита на законен икономически интерес, на организацията може да бъде разрешено да индексира тази информация в своите доклади, например чрез установяване на базисна година (с индекс 100), от която би станало известно развитието на действителното потребление/продукция.

Показателите следва:

- а) да дават точна оценка на екологичните резултати на организацията;
- б) да са лесно разбираеми и недвусмислени;
- в) да позволяват сравнение година за година, за да се прецени дали екологичните резултати на организацията са се подобрили; за да има възможност за такова сравнение докладването следва да обхваща най-малко 3 години от дейността, при условие че има налични данни;
- г) да позволяват сравнение с отраслови, национални или регионални еталони, според случая;
- д) да позволяват сравнение с регулаторните изисквания, според случая.

С цел подпомагане в това отношение организацията определя накратко обхвата (включително организационни и физически граници, приложимост и метод на изчисляване) на всеки показател.

▼ M3

2. Основни показатели за екологични резултати

а) Основните показатели са съсредоточени върху резултатите в следните ключови екологични области:

- i) енергия;
- ii) материали;
- iii) води;
- iv) отпадъци;
- v) земеползване с оглед на биологичното разнообразие; както и
- vi) емисии.

Докладването относно основните показатели за екологични резултати е задължително. Организацията обаче може да прецени относимостта на тези показатели в контекста на своите значими екологични аспекти и въздействия. Когато дадена организация стигне до заключението, че един или повече основни показатели не са относими към нейните значими екологични аспекти и въздействия, тя може да не докладва относно тези основни показатели. В този случай организацията включва в екологичната декларация ясно и обосновано обяснение защо не е докладвала.

б) Всеки основен показател е съставен от:

- i) число А, показващо общото годишно потребление/продукция в дадената област;
- ii) число В, показващо годишна референтна стойност, представляваща дейността на организацията; както и
- iii) число R, показващо отношението А/В;

Всяка организация докладва относно всички 3 съставни елемента на всеки показател.

в) Представянето на общото годишно потребление/продукция в дадената област — числото А — се докладва, както следва:

- i) по отношение на енергията
 - „общото пряко енергопотребление“, съответстващо на общото годишно количество енергия, потребявано от организацията,
 - „общото пряко потребление на енергия от възобновяеми източници“, съответстващо на общото годишно количество енергия, потребявано от организацията, което е произведено от възобновяеми източници на енергия,
 - „общото производство на енергия от възобновяеми източници“, съответстващо на общото годишно количество енергия, произведено от организацията от възобновяеми източници на енергия,

Този последен елемент трябва да се докладва само ако общата енергия, произведена от организацията от възобновяеми източници на енергия, значително надвишава общото количество енергия от възобновяеми източници, консумирана от организацията, или ако енергията от възобновяеми източници, произведена от организацията, не е била консумирана от организацията.

▼ M3

Ако различни типове енергия са консумирани или, в случай на възобновяема енергия, произведени (като електроенергия, топлинна енергия, горива или други), тяхната годишна консумация или производство се отчитат поотделно, както е целесъобразно.

Енергията следва за предпочитане да бъде изразена в kWh, MWh, GJ или друга мерна единица, обичайно използвана за докладване на типа консумирана или произведена енергия.

ii) по отношение на материалите

— „годишен масов разход на основни материали“ (изключват се енергоносителите и водата), за предпочитане изразен в единици за маса (например в килограми или тонове) или обем (напр. m³) или други мерни единици, обичайно използвани в отрасъла.

Когато са използвани различни типове материали, техният годишен масов разход следва да се докладва поотделно, в зависимост от случая.

iii) по отношение на водите

— „общото годишно потребление на вода“, изразено в обемни единици (напр. литри или m³),

iv) по отношение на отпадъците

— „общото годишно генериране на отпадъци“, разпределени по тип, за предпочитане изразени в единици за маса (например в килограми или тонове) или обем (напр. m³) или в други мерни единици, обичайно използвани в отрасъла,

— „общото годишно генериране на опасни отпадъци“, за предпочитане изразени в единици за маса (например в килограми или тонове) или в m³, или в други мерни единици, обичайно използвани в отрасъла,

v) по отношение на земеползването с оглед на биологичното разнообразие

— формите на земеползване по отношение на биологичното разнообразие, изразени в единици за площ (напр. m² или ha):

— общо земеползване

— общо запечатана площ

— обща площ върху обекта, запазена за целите на биологичното разнообразие и опазването на природата

— обща площ извън обекта, запазена за целите на биологичното разнообразие и опазването на природата

„Площ, запазена за целите на биологичното разнообразие и опазването на природата“ е пространство, предназначено предимно за опазване или възстановяване на природата. Площите, запазени за целите на биологичното разнообразие и опазването на природата, могат да бъдат разположени на обекта, като включват покрива, фасадата, отводнителните съоръжения и други елементи, които са проектирани, адаптирани или управлявани с цел насърчаване на биологичното разнообразие. Площите, запазени за целите на биологичното разнообразие и опазването на природата, могат да бъдат разположени и извън обекта на организацията, при условие че площта е собственост на организацията или се управлява от нея, и че тази площ е предназначена предимно за насърчаване на биологичното разнообразие. Съвместно управляваните зони, предназначени за насърчаване на биологичното разнообразие, могат също да бъдат описани, при условие че обхватът на съвместното управление е ясно описан.

▼ M3

„Запечатана площ“ означава всяка площ, в която оригиналната почва е покрита (например пътища), което я прави непроницаема. Тази непроницаемост може да предизвика екологични въздействия.

vi) по отношение на емисиите

— „общите годишни емисии на парникови газове“, в това число най-малко емисиите на CO₂, CH₄, N₂O, HFCs, PFCs, NF₃ и SF₆, изразени в тонове CO₂ еквивалент;

Организацията следва да вземе предвид докладване на своите емисии на парникови газове в съответствие с установена методология, като Протокола за парниковите газове.

— „общите годишни емисии във въздуха“, в това число най-малко емисиите на SO₂, NO_x и прахови частици, изразени в килограми или тонове.

г) Посочването на годишна референтна стойност, представляваща дейността на организацията — числото В — се избира и докладва въз основа на следните изисквания:

Числото В следва:

- i) да е разбираемо;
- ii) да представя по най-подходящ начин цялостната годишна дейност на организацията;
- iii) да дава възможност за коректно описание на екологичните резултати на организацията, като се вземат предвид особеностите и дейностите на организацията;
- iv) да е се обща референтна стойност за отрасъла, в който е дейността на организацията, като например:
 - обща годишна продукция във физическо изражение
 - общ брой на служителите
 - общо нощувки
 - общ брой на населението в района (при публичните администрации)
 - тонове обработени отпадъци (за организации с предмет на дейност в отрасъла на управление на отпадъците)
 - общо произведена енергия (за организации с предмет на дейност в отрасъла на производство на енергия)
- v) да гарантира съпоставимостта на докладваните показатели с течение на времето. След като бъде определено, числото В трябва да бъде използвано в последващите екологични декларации.

Изменението на числото В трябва да бъде обяснено в екологичната декларация. В случай на изменение на числото В организацията трябва да гарантира, че числото може да бъде съпоставимо най-малко за 3 години чрез преизчисляване на показателите за предходните години в съответствие с новоопределеното число В.

▼ M3**3. Специфични показатели за екологични резултати**

Всяка организация следва също да докладва ежегодно относно своите резултати, свързани със значими преки и непреки екологични аспекти и въздействия, които са свързани с основните ѝ сфери на дейност, които са измерими и проверими, както и не са включени вече в основни показатели.

Докладването относно тези показатели се извършва в съответствие с изискванията, посочени във въведението към настоящия раздел.

Организацията трябва да взема предвид референтните документи по сектори, когато са налични, както е посочено в член 46, за да се улесни идентифицирането на относимите специфични за сектора показатели.

4. Докладване на значими екологични аспекти въз основа на качествена информация

Ако не са налице количествени данни, които да се докладват във връзка със значимите преки или непреки екологични аспекти, организацията трябва да докладват своите резултати въз основа на качествена информация.

Г. Местна отчетност

Организациите, които се регистрират по EMAS, могат да желаят да изготвят една корпоративна екологична декларация, която да обхваща няколко различни географски района.

Тъй като целта на EMAS е да се гарантира местна отчетност, организациите гарантират, че значимите въздействия на всеки обект върху околната среда са ясно установени и отразени в корпоративната екологична декларация.

Д. Публична достъпност

Организацията трябва да гарантира, че е в състояние да докаже пред проверяващия по околна среда, че всеки, който се интересува от екологичните резултати на организацията, може да получи лесен и свободен достъп до информацията, която се изисква съгласно раздели Б и В. За целите на тази прозрачност за предпочитане е екологичната декларация да е публично достъпна на уебсайта на организацията.

Организацията следва да гарантира, че тази информация по отношение на конкретен обект или организация е публикувана на (един от) официалните езици на държавата членка или на трета държава, в която се намира обектът или организацията.

Освен това, в случай на корпоративна екологична декларация, организацията трябва да гарантира, че (за целите на регистрацията) тази информация е налична на (един от) официалните езици на държавата членка, в която е регистрирана организацията или на (един от) официалните езици на Съюза, договорен(и) с компетентния орган, отговорен за регистрацията.

Екологичната декларация може да се предостави също и на други езици, при условие че съдържанието на преведения документ съответства на съдържанието на оригиналната екологична декларация, заверена от проверяващия по околна среда, и че в него ясно се посочва, че представлява превод на заверения документ.

▼ **B**

ПРИЛОЖЕНИЕ V

ЛОГО НА EMAS

▼ **M1**

1. Логото може да бъде използвано на 24-те езика, при условие че се използва следната формулировка:

Български:	„Проверено управление по околна среда“
Чешки:	„Ověřený systém environmentálního řízení“
Хърватски:	„Verificirani sustav upravljanja okolišem“
Датски:	„Verificeret miljøledelse“
Нидерландски:	„Geverifieerd milieuzorgsysteem“
Английски:	„Verified environmental management“
Естонски:	„Tõendatud keskkonnajuhtimine“
Фински:	„Todennettu ympäristöasioiden hallinta“
Френски:	„Management environnemental vérifié“
Немски:	„Geprüftes Umweltmanagement“
Гръцки:	„επιθεωρημένη περιβαλλοντική διαχείριση“
Унгарски:	„Hitelesített környezetvédelmi vezetési rendszer“
Италиански:	„Gestione ambientale verificata“
Ирландски:	„Bainistíocht comhshaoil fíoraithe“
Латвийски:	„Verificēta vides pārvaldība“
Литовски:	„Įvertinta aplinkosaugos vadyba“
Малтийски:	„Immanigġjar Ambjentali Verifikat“
Полски:	„Zweryfikowany system zarządzania środowiskowego“
Португалски:	„Gestão ambiental verificada“
Румънски:	„Management de mediu verificat“
Словашки:	„Overené environmentálne manažérstvo“
Словенски:	„Preverjen sistem ravnanja z okoljem“
Испански:	„Gestión medioambiental verificada“
Шведски:	„Verifierat miljöledningssystem“

▼B

2. Логото се използва:

- в три цвята (Pantone № 355 зелен; Pantone № 109 жълт; Pantone № 286 син);
- в черно
- в бяло, или
- в сивата скала.

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

ИЗИСКВАНИЯ КЪМ ИНФОРМАЦИЯТА ПРИ РЕГИСТРИРАНЕ

(информация, която следва да се предоставя, когато това е приложимо)

1. ОРГАНИЗАЦИЯ

Име
Адрес
Град
Пощенски код
Държава/област/регион/автономна общност
Лице за контакт
Телефон
ФАКС
Електронна поща
Интернет страница
Публичен достъп до екологичната декларация или до актуализираната екологична декларация	
а) в печатна форма
б) в електронна форма
Регистрационен номер
Дата на регистрация
Дата на спиране на регистрацията
Дата на заличаване на регистрацията
Дата на следващата екологична декларация
Дата на следващата актуализирана екологична декларация
Искане за дерогация съгласно член 7 ДА/НЕ
Код на дейността по NACE
Брой на служителите
Оборот или годишен счетоводен баланс:
2. ОБЕКТ	
Наименование
Адрес
Пощенски код
Град
Държава/област/регион/автономна общност

▼B

Лице за контакт
Телефон
ФАКС
Електронна поща
Интернет страница
Публичен достъп до екологичната декларация или до актуализираната екологична декларация	
а) в печатна форма
б) в електронна форма
Регистрационен номер
Дата на регистриране
Дата на спиране на регистрацията
Дата на заличаване на регистрацията
Дата на следващата екологична декларация
Дата на следващата актуализирана екологична декларация
Искане за дерогация съгласно член 7 ДА/НЕ
Код на дейността по NACE
Брой на служителите
Оборот или годишен счетоводен баланс
3. ПРОВЕРЯВАЩ ПО ОКОЛНА СРЕДА	
Име на проверяващия по околна среда
Адрес
Пощенски код
Град
Държава/област/регион/автономна общност
Телефон
ФАКС
Електронна поща
Регистрационен номер на акредитацията или лиценза
Обхват на акредитация или лиценз (кодове по NACE)
Орган по акредитация или лицензиращ орган
Съставен в ... на .../.../20...
Подпис на представителя на организацията

ПРИЛОЖЕНИЕ VII

**ДЕКЛАРАЦИЯ НА ПРОВЕРЯВАЩИЯ ПО ОКОЛНА СРЕДА ЗА
ДЕЙНОСТИТЕ ПО ПРОВЕРКА И ЗАВЕРЯВАНЕ**

..... (име)

с регистрационен номер на проверяващ по околна среда по EMAS

акредитиран или лицензиран с обхват на акредитацията/лиценза (код по NACE)

декларира, че е проверил дали обектът(ите) или цялата организация, посочени в екологичната декларация/актуализираната екологична декларация (*) на организацията (име)

с регистрационен номер (ако има такъв)

отговаря(т) на всички изисквания на Регламент (ЕО) № 1221/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно доброволно участие на организации в Схема на Общността за управление по околна среда и одит (EMAS).

С подписването на настоящата декларация, аз декларирам, че:

- проверката и заверяването са извършени при пълно съответствие с изискванията на Регламент (ЕО) № 1221/2009;
- резултатите от проверката и заверяването потвърждават, че няма доказателства за неспазване на приложимите правни изисквания, свързани с околната среда;
- данните и информацията от екологичната декларация/актуализираната екологична декларация (*) на организация/обект (*) отразяват надеждно, достоверно и правилно дейностите на организациите/обектите (*) в рамките на обхвата, посочен в екологичната декларация.

Настоящият документ не е еквивалентен на регистрация по EMAS. Регистрация по EMAS може да бъде извършена единствено от компетентен орган по силата на Регламент (ЕО) № 1221/2009. Настоящият документ не може да бъде използван като самостоятелен документ за информиране на обществеността.

Съставен в ... на .../.../20..

Подпис

.....
(*) Ненужното се зачертава.

ПРИЛОЖЕНИЕ VIII

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЕТО

Регламент (ЕО) № 761/2001	В настоящия регламент
Член 1, параграф 1	Член 1
Член 1, параграф 2, буква а)	—
Член 1, параграф 2, буква б)	—
Член 1, параграф 2, буква в)	—
Член 1, параграф 2, буква г)	—
Член 2, буква а)	Член 2, параграф 1
Член 2, буква б)	—
Член 2, буква в)	Член 2, параграф 2
Член 2, буква г)	—
Член 2, буква д)	Член 2, параграф 9
Член 2, буква е)	Член 2, параграф 4
Член 2, буква ж)	Член 2, параграф 8
Член 2, буква з)	Член 2, параграф 10
Член 2, буква и)	Член 2, параграф 11
Член 2, буква й)	Член 2, параграф 12
Член 2, буква к)	Член 2, параграф 13
Член 2, буква л)	Член 2, параграф 16
Член 2, буква л), подточка і)	—
Член 2, буква л), подточка іі)	—
Член 2, буква м)	—
Член 2, буква н)	Член 2, параграф 17
Член 2, буква о)	Член 2, параграф 18
Член 2, буква п)	—
Член 2, буква р)	Член 2, параграф 20
Член 2, буква с)	—
Член 2, буква т), първа алинея	Член 2, параграф 21
Член 2, буква т), втора алинея	—
Член 2, буква у)	Член 2, параграф 22
Член 2, буква ф)	—
Член 3, параграф 1	—

▼B

Регламент (ЕО) № 761/2001	В настоящия регламент
Член 3, параграф 2, буква а), първа алинея	Член 4, параграф 1, букви а) и б)
Член 3, параграф 2, буква а), второ изречение	Член 4, параграф 3
Член 3, параграф 2, буква б)	Член 4, параграф 1, буква в)
Член 3, параграф 2, буква в)	Член 4, параграф 1, буква г)
Член 3, параграф 2, буква г)	Член 4, параграф 5
Член 3, параграф 2, буква д)	Член 5, параграф 2, първа алинея; член 6, параграф 3
Член 3, параграф 3, буква а)	Член 6, параграф 1, буква а)
Член 3, параграф 3, буква б), първо изречение	Член 6, параграф 1, букви б) и в)
Член 3, параграф 3, буква б), второ изречение	Член 7, параграф 1
Член 4, параграф 1	—
Член 4, параграф 2	Член 51, параграф 2
Член 4, параграф 3	—
Член 4, параграф 4	—
Член 4, параграф 5, първо изречение	Член 25, параграф 10, първа алинея
Член 4, параграф 5, второ изречение	Член 25, параграф 10, втора алинея, второ изречение
Член 4, параграф 6	Член 41
Член 4, параграф 7	—
Член 4, параграф 8, първа алинея	Член 30, параграф 1
Член 4, параграф 8, втора алинея	Член 30, параграфи 3 и 5
Член 4, параграф 8, трета алинея, първо и второ изречение	Член 31, параграф 1
Член 4, параграф 8, трета алинея, последно изречение	Член 31, параграф 2
Член 5, параграф 1	Член 11, параграф 1, първа алинея
Член 5, параграф 2	Член 11, параграф 3
Член 5, параграф 3, първо изречение	Член 12, параграф 1
Член 5, параграф 3, второ изречение, първо тире	Член 12, параграф 1, буква а)
Член 5, параграф 3, второ изречение, второ тире	Член 12, параграф 1, буква б)
Член 5, параграф 4	Член 11, параграф 1, втора и трета алинея

▼B

Регламент (ЕО) № 761/2001	В настоящия регламент
Член 5, параграф 5, първо изречение	Член 16, параграф 1
Член 5, параграф 5, второ изречение	Член 16, параграф 3, първо изречение
Член 5, параграф 5, трето изречение	Член 17, параграф 1
Член 5, параграф 5, четвърто изречение	Член 16, параграф 3, втора алинея и член 16, параграф 4, втора алинея
Член 6, параграф 1	Член 13, параграф 1
Член 6, параграф 1, първо тире	Член 13, параграф 2, буква а) и член 5, параграф 2, буква а)
Член 6, параграф 1, второ тире	Член 13, параграф 2, буква а) и член 5, параграф 2, буква в)
Член 6, параграф 1, трето тире	Член 13, параграф 2, буква е) и член 5, параграф 2, буква г)
Член 6, параграф 1, четвърто тире	Член 13, параграф 2, буква в)
Член 6, параграф 1, втора алинея	Член 13, параграф 2, първо изречение
Член 6, параграф 2	Член 15, параграф 3
Член 6, параграф 3, първо тире	Член 15, параграф 3, буква а)
Член 6, параграф 3, второ тире	Член 15, параграф 3, буква б)
Член 6, параграф 3, трето тире	—
Член 6, параграф 3, последно изречение	Член 15, параграф 8
Член 6, параграф 4, първа алинея	Член 15, параграф 2
Член 6, параграф 4, втора алинея	Член 15, параграф 4
Член 6, параграф 5, първо изречение	Член 15, параграф 6
Член 6, параграф 5, второ изречение	Член 15, параграфи 8 и 9
Член 6, параграф 6	Член 15, параграф 10
Член 7, параграф 1	Член 28, параграф 8
Член 7, параграф 2, първо изречение	Член 12, параграф 2
Член 7, параграф 2, второ изречение	Член 12, параграф 3
Член 7, параграф 3	Член 42, параграф 2, буква а)
Член 8, параграф 1, първо изречение	Член 10, параграф 1
Член 8, параграф 1, второ изречение	Член 10, параграф 2
Член 8, параграф 2	—
Член 8, параграф 3, първа алинея	Член 10, параграф 4
Член 8, параграф 3, втора алинея	—
Член 9, параграф 1, уводно изречение	Член 4, параграф 3

▼B

Регламент (ЕО) № 761/2001	В настоящия регламент
Член 9, параграф 1, буква а)	Член 45, параграф 4
Член 9, параграф 1, буква б)	Член 45, параграф 4
Член 9, параграф 1, втора алинея	Член 45, параграф 5
Член 9, параграф 2	—
Член 10, параграф 1	—
Член 10, параграф 2, първа алинея	Член 38, параграфи 1 и 2
Член 10, параграф 2, втора алинея, първо изречение	Член 41
Член 10, параграф 2, втора алинея, второ изречение	Член 47
Член 11, параграф 1, първа алинея	Член 36
Член 11, параграф 1, първо тире	Член 36, буква а)
Член 11, параграф 1, второ тире	Член 36, буква в)
Член 11, параграф 1, трето тире	Член 36, параграф 2, буква б)
Член 11, параграф 1, втора алинея, първо изречение	Член 37, параграф 1
Член 11, параграф 1, втора алинея, второ изречение	—
Член 11, параграф 1, втора алинея, трето изречение	Член 37, параграф 2
Член 11, параграф 1, втора алинея, четвърто изречение	Член 37, параграф 3
Член 11, параграф 2	Член 43, параграф 2
Член 11, параграф 3, първо изречение	Член 41, параграф 2
Член 11, параграф 3, второ изречение	Член 47
Член 12, параграф 1, буква а)	—
Член 12, параграф 1, буква б)	Член 35, параграф 1
Член 12, параграф 1, втора алинея	—
Член 12, параграф 2	Член 41, параграф 2
Член 12, параграф 3	—
Член 13	Член 40, параграф 1
Член 14, параграф 1	Член 49, параграф 1
Член 14, параграф 2	—
Член 14, параграф 3	—
Член 15, параграф 1	Член 50

▼B

Регламент (ЕО) № 761/2001	В настоящия регламент
Член 15, параграф 2	Член 48
Член 15, параграф 3	—
Член 16, параграф 1	Член 39, параграф 1
Член 16, параграф 2	Член 42, параграф 2
Член 17, параграф 1	—
Член 17, параграфи 2, 3 и 4	Член 51, параграф 2
Член 17, параграф 5	—
Член 18	Член 52